

TURAI HÍRLAP

KÖZÉLETI HAVILAP

2010 SZEPTEMBER

TURA VILÁGVÁROS

Augusztus 19-én Angelina Jolie Oscar-díjas színésznő, szeptember 7-én Schirilla György maratoni békefutó és jeges úzó járt Turán. Részletes cikkek az 5. és a 20. oldalon.

A TARTALOMBÓL

- ▶ Kommunál Kft. nehézségei ▶ Tura számos tv-csatornán – egy kis bulvár
- ▶ Új pedagógusok az iskolában ▶ Újabb önkéntes tűzoltók ▶ Civil élet: horgászok és vadászok
 - ▶ Tóth Viktória egyedi diplomamunkája ▶ Nyári táborok beszámoló
- ▶ Programajánlók: óvodaavató, folkkocsmá, színelőadás, szüreti bál, szakkörök
 - ▶ Schirilla György „befutott” Turán ▶ Sikeres cigány focimeccs
 - ▶ Olvasói levélváltás, avagy mire vigyáz a Vigyázó Kör

Tájékoztató a Képviselő-testület üléséről

A július 28-i munkaterv szerinti ülésen a testület első döntése a Helyi Választási Bizottság tagjainak, póttagjainak megválasztása volt. A jegyző javaslata alapján egyhangú szavazással megválasztásra került: Tóth János, Nagyné Seres Terézia, Bertók Béláné, valamint Drégeli Miklós és Simáné Meleg Anna. Az ülésen jelen volt Tóth János, Drégeli Miklós és Simáné Meleg Anna, akik azonnal letették az esküt.

A következő téma a **Kommunál Kft. tevékenységéről szóló beszámoló** volt, melyet a Településfejlesztési Bizottság részletesen megtárgyalt. Lesz Krisztián, a Kommunál Kft. ügyvezető igazgatója a felvetett kérdésekre írásos válaszokat készített. A testület egyhangúan elfogadta a beszámolót.

Módosította a testület a 2010. évi költségvetéséről és a gazdálkodással összefüggő egyes feladatokról szóló 1/2010. évi (I.28.) rendelet bevételi és kiadási főösszegét 78.124 eFt-tal megemelte, így a bevételi és kiadási főösszeget 1.585.788 eFtra módosította.

Tárgyalta a testület a **Turáért Emlékérem kitüntetettjeire vonatkozó javaslatokat**, de egy jelölt sem kapta meg a szükséges nyolc szavazatot, így az idén sem került kiadásra a kitüntetés. Tura Díszpolgára címre nem javasolt senkit a KOS Bizottság. Viszont a Pest Megye Önkormányzat Közgazdászok díjaira voltak javaslatok, melyeket Kálna Tibor, a Kulturális, Oktatási és Sportbizottság elnöke ismertetett. A testület elfogadta a javaslatokat, melyek továbbításra kerültek a megyei önkormányzat részére.

A Képviselő-testület végül **hatósági, majd útépitési hozzájárulás** ügyben érkezett fellebbezés elbírálását tárgyalta.

Az **augusztus 17-i rendkívüli ülés oka a szavazatszámoló bizottság póttagjainak megválasztása** volt. A cigány és az örmény kisebbségi önkormányzati képviselők választása miatt szükségessé vált további póttaggokkal történő kiegészítése.

Az első napirend azonban a közterületek használatáról szóló 12/2008. (VI.26) rendelet módosítása volt. A polgármester a következő bekezdéssel javasolta kiegészíteni a két évvel ezelőtt elfogadott rendeletet: *„Mentességet élvez a közterület használati díj alól az a kérelmező társadalmi szervezet, civil szervezet és helyi közösség, melynek a közterület használatra irányuló tevékenysége, illetve az általa megjelölt közterület használat célja a Tura Város Önkormányzatának kötelező, illetve önként vállalt feladatai ellátásához kapcsolódik.”* Az Ügyrendi Bizottság javasolta, hogy a „mentességet élvez” helyett „mentesség adható” kifejezés szerepeljen, *valamint a kötelező és önként vállalt önkormányzati feladatok helyett a használat, cél minden esetben kulturális, művelődési tevékenység legyen*, ami nem feltétlenül kell, hogy kapcsolódjon az önkormányzati feladatvállaláshoz. A véleményezésre kijelölt Pénzügyi Bizottság határozatképtelenség miatt nem ülésezett.

Szendrei Ferenc polgármester az előterjesztés indoklásában elmondta, hogy a polgárőr és a tűzoltó egyesület elnöke közterület-használati engedélyt kért szeptember 18-ra tervezett, általuk szervezett, rendvédelmi szervek bemutatójára. A közterület térítésmentes biztosítását a nagybani piac területén kérik. Mivel a jelenlegi rendelet nem teszi lehetővé a polgármesternek a közterület használati díj megfizetése alóli mentesítés adását, ezért van szükség a rendeletmódosításra. Elmondta azt is, hogy az előző napokban tárgyalta a szervezőkkel és javasolta, hogy mivel a szeptember 18-i időpont a választási időszakba esik, helyette október 9-én tartsák meg a rendezvényt. Mivel az ülésen a szervezők és az előterjesztés benyújtója között nem született egyezés, így a polgármester levette a napirendről a kérdést. Szavazás nem történt, a rendeletmódosítási javaslat nem került elfogadásra.

A Képviselő-testület még döntött **két külterületi ingatlan tulajdoni hányadának megvásárlásáról**, majd elkezdődött a Településfejlesztési Bizottság ülése a HÉSZ tárgyalásával. Az augusztus 24-i munkaterv szerinti ülésre szóló meghívóban egyetlen napirendi

pont szerepelt: javaslat a településrendezési eszközök átfogó felülvizsgálatának jóváhagyására. Ennek ellenére az ülés két, **pályázattal kapcsolatos döntés meghozatalával** kezdődött.

Belterületi csapadékvíz-elvezetés és gyűjtés címmel pályázati kiírás jelent meg. A pályázaton az önkormányzat saját tulajdonban lévő közutak melletti csapadékvíz-elvezető árkok felújítására, átépítésére, kialakítására kíván pályázni. Két egybefüggő terület került kijelölésre. Az egyik a Tabán utca, Köztársaság utca, Hevesy György utca és Radnóti utca. A másik terület: Szövetség utca (Vácszentlászlói út és Délibáb utca közötti szakasza), Erdész utca (Temető utca és a Szövetség utca közötti szakasza). A testület **döntött a pályázat benyújtásáról**, az ehhez szükséges önrész biztosításáról, egyben megrendelte a tervek a **CONSOLE-BAU Kft-től**.

Ismét foglalkozott a Képviselő-testület az **„Üzemelő vízbázisok diagnosztikai vizsgálata”** című pályázattal, ugyanis idén még két benyújtási határidő szerepel a pályázati kiírásban: az október 5. és a november 30. A 11 önkormányzat társulása több mint 100 millió forintos támogatásra tud pályázni. A vízbázis diagnosztikájának és a sérülékeny vízbázisnak a biztonságba helyezése, valamint annak költsége is az önkormányzatokra hárul, ha az pályázati forrásból nem sikerül megvalósítani. Az eddig elkészített megállapodási szerződések tervezetét a turai képviselők nem tartották megfelelőnek, s időközben lemondott Iklad önkormányzata a gesztori teendők ellátásáról. Ezek után a turai képviselő-testület úgy döntött, hogy felvállalja a gesztori teendők ellátását a turai Polgármesteri Hivatal szervezetén keresztül.

Ezután következett a **Helyi Építési Szabályzat tárgyalása**. Az előzményekről annyit kell tudni, hogy Tura egyszerűsített általános rendezési tervét (ART) 1994-ban fogadta el az akkori Képviselő-testület, melyet a PESTTERV készített. A rendezési terv változta a település szerkezetét meghatározó zöldterületeket, országos mellékutakat, lakóterületek valamint a gazdasági területek fejlesztési irányait. 1997-ben a megváltozott építési jogszabályok következtében szükségessé vált Tura rendezési tervének és helyi építési szabályzatának felülvizsgálata. A felülvizsgálat eredményeképpen született meg a 2006. júliusában jóváhagyott Tura Településszerkezeti terve. Az Ybl-díjas Kaszab Ákos által készített terv alapját a 2004 februárjában elfogadott „Tura Város Településfejlesztési Konceptiója” határozta meg. 2009. május 27-én döntött a testület a településrendezési eszközök meghatározott tartalmú felülvizsgálatáról. A tervezési feladat elvégzésére „AZ ÉPÍTÉS” Bt. kapott megbízást. A tervdokumentáció az OTÉK és az ÉTV előírásai szerint kerültek összeállításra. A végső dokumentáció **négy kötetből áll: Településszerkezeti terv; Környezet értékelés; Szabályozási Terv és Helyi Építési Szabályzat (HÉSZ)**. A településszerkezeti terv és szabályozási terv egyeztetési anyagát először a Településfejlesztési és Környezetvédelmi Bizottság, majd a Képviselő-testület véleményezte illetve fogadta el egyeztetésre. Ezek után az épített környezet alakításáról és védelméről szóló többször módosított 1997. évi LXXVIII. Tv. (Étv.) 9.§ (3) pontja szerint folyik az egyeztetési eljárás. A anyagot B.Nagy Helga főépítész, Wittek Krisztina vezető tervező és Érsek Gábor településszervező ismertette. *„A rendezés célja: településrendezési eszközökben megfogalmazottak korszerűsítése, a település szereplői jogos igényeinek-, elvárásainak való megfeleltetése, a jóváhagyás óta eltelt időszak tapasztalatainak visszavezetése, az erőforrások kíméletesebb hasznosításának elősegítése.”* A testület több mint két órányi tárgyalás után a településrendezési eszközök egyeztetési dokumentumát a mellékletekben szereplő tartalommal, a Településfejlesztési és Környezetvédelmi Bizottság 2010. 08. 23-i felvetéseinek szakmailag indokolt elemei befogadása mellett az Étv. 9. § (3) bekezdés szerinti egyeztetési eljárásra elfogadta és felkérte a Polgármestert, hogy az egyeztetési eljárást folytassa le.

Kuti J.

„UTÁNAM A (SZENNY)VÍZÖZÖN”

Településünk „vízzel” kapcsolatos komplex problémakörének – az ivóvízbázis-védelem, a lakossági és közterületi belvízelvezetés mellett – egyik fontos eleme a szennyvíz gyűjtése és kezelése. Vizes ügyeink minden említett részletének megoldását kiemelt stratégiai feladatként kezeli Tura önkormányzata pályázati és egyéb források bevonásával, tanulmányok elkészítésével, települések közti együttműködések megteremtésével. A turai szennyvíztelep közel 15 éve gyűjti és tisztítja a Turáról és Galgahévízről beérkező szennyvizet. Less Krisztiánt, a telepet működtető Kommunál Kft. ügyvezetőjét kérdeztük a rendszer állapotáról, a jelenlegi gondokról, a jövőbeni lehetőségekről, a szükséges fejlesztésekről.

Mielőtt magáról a rendszerről beszélünk volna, megtudtuk, mik azok a üzemzavarok ill. annak okai, amik miatt gyakran kell a lakossági ill. a közüzemi felhasználókhöz kiszállniuk. Általában elmondható a turai lakosokról, hogy sok olyan dolgot engednek a szennyvízcsatlakozójukba, ami egyáltalán nem oda való. Sokszor a lefolyóba dobott tampon, tisztasági betét, zacskó, csokipapír, cigarettacsikk akasztják meg a szennyvízcsatlakozójukba felszerelt szivattyúkat. A szivattyú ilyenkor folyamatosan próbálja a gerinchálózatba juttatni a szennyvizet, aminek az a vége, hogy leég a berendezés. Az ilyesféle hulladékoknak a kukában a helyük. Szükséges lenne továbbá, ha a lakosok havonta egyszer-kétszer ránéznének az aknájukra és annak tartalmára. Mivel a jelenlegi szennyvíztöménység majdnem kétszer akkora, mint amire a rendszert tervezték, érdemes olykor rápillantani az akna telítettségére, illetve az akna falára, hogy van-e bármiféle lerakódás. Ha valakinél rendszeres hiba a szivattyú eltömődése, annak érdemes olykor vízzel hígítania a felgyülemlt „keveréket”.

A lakosok felelőtlenségét sajnos az is táplálja, hogy a jelenlegi gyakorlat szerint a szivattyúk javítása, vagy esetleges cseréje „ingyenes”, azaz a lakosnak nem kerül pénzbe a berendezés javítása. A telepek azonban be kell szerezniük a pótlásra szánt eszközöket, amik költségeit természetesen a szennyvízdíjből kell állnia. Ebből logikusan következik, hogy a nemtörődömségből eredeztethető szükséges javítások a szennyvízdíj növekedéséhez vezethetnek. Az „ingyenség” illúziója itt (is) visszaüthet.

Költségtakarékossági megfontolásból a Kommunál Kft. a szivattyús áttemelők javításakor az olcsóbb, utángyártott alkatrészeket szerzi be. Krisztián ugyanakkor felhívta a figyelmet arra is, hogy jóllehet a javított berendezések alapos tesztelésen esnek át a telepen, az alkatrészek minősége sajnos hagy némi kívánnivalót maga után, így nem garantált, hogy a megfelelő használat mellett nem fog idő előtt elromlani a berendezés.

A telepre a hálózaton beérkező szennyvízen kívül egy vállalkozó szállít még „anyagot” Valkóról, Vácszentlászlóról és Zsámbokról tartálykocsival. Ez napi 10-15 m³ plusz terhelést jelent a tisztítórendszernek, ami így jelenleg naponta nagyjából 800 m³ szennyvizet dolgoz föl. Krisztián elmondása szerint a rendszer napi 1000 m³ vizet tudna befogadni. A nyári heves esőzések, áradások miatt volt olyan nap, hogy 1500 m³-nyi esővízzel dúsított szennyvíz érkezett be a telepre. Pár napon múlt, hogy a rendszer nem omlott össze. A szélsőséges időjárás mellett a település nem megfelelő, vagy hiányos árok- és esővízelvezető hálózata is okolható.

A telepről kikertülő tisztított víz a Galgába folyik, a visszamaradó szennyvíziszap pedig jelenleg lerakásra (un. deponálásra) kerül Lőrincibe. Ezt a megoldást az EU a közeljövőben tiltani fogja, így új elhelyezési utakat kell keresni. Krisztián szerint az iszapot akár komposztba is lehetne keverni, de megoldás lehet még a Vácszentlászló mellé tervezett biogáz-erőmű, vagy az aszódi szennyvíztelep esedékes bővítése és az ebből adódó lehetőségek.

A rendszer egészéről megállapítható, hogy meglátszik rajta a kora. Ez főleg a telep berendezéseinek igazán feltűnő, de a hálózat hajdani, nem szakszerű kivitelezéséből adódó rendszeres hibák is az utókor feladatait gyarapítják. Krisztián elmondása szerint amellet,

hogy a gerinchálózatba vezető csövek átmérője kicsi, hiányoznak a település területéről a nagyobb szervizaknak is. Ezek hiánya nagyban nehezíti a vezetékrendszer karbantartási munkáit. A telepen található jó pár berendezés is egykorú magával a létesítménnyel. Az egyik feladatszivattyú (ez a szivattyú juttatja a begyűjtött szennyvizet a biológiai tárolóba) az üzembe helyezése óta (15 éve!) folyamatosan használatban van. Emellett még számos olyan berendezés van a telepen, amik megérették a cserére. Ezeknek a cseréjét valamint az újak amortizációs költségeit az EU-s irányelveknek megfelelően a lakosoknak kell majd állnia, ami szintén nem jó hír azoknak, akik a szennyvízdíj csökkenésében reménykednek.

A hálózaton és a szennyvíztelepen végrehajtandó, költségvetésből nem fedezhető jövőbeni javítások, fejlesztések és egy hibaelhárító kocsiszerzési költségeinek egyik forráseleme lehet a díjszabásba fokozatosan beépülő emelkedés. A szennyvízminőség radikális javítása érdekében egy 40-50 millió Ft-os komplex beruházásra lenne szükség, melyet nem érdemes kisebb költségűtemekre osztani, mert részfejlesztések nem hozzák meg időben a minőségjavulást, így a Vízügyi Hatóság felé kötelezően fizetendő, vízminőséggel összefüggésben megállapított vízterhelési díj mértéke csak növekedne. Ez a lakosokat a szennyvízdíj esetleges emelkedésében közvetlenül, a Galga vízminőségének romlásában közvetetten is érintené.

Keresik a megoldást, hogy a szennyvízdíjat nem fizető renitensek törvénytelenége hogyan akadályozható meg tovább. Jelenleg egy behajtó cég a kb. 20millió Ft-os kintlévőséget kísérli meg begyűjteni, mely havonta mintegy 1,5 millió Ft-tal tovább növekszik a folyamatos nem fizetések miatt. Egyelőre nem látják, hogy a behajtás milyen bevételt jelenthet majd, de valószínűsíthető, hogy a fejlesztések megvalósítására a hitelfelvétel elkerülhetetlen lesz. Emellett arra törekszenek, hogy a deponálás évi kb. 2 millió Ft-os költségét is megspórolják majd úgy, hogy az iszapot ingyen átvetik újrahasznosításra. Továbbá érdemes elgondolkodni majd az önkormányzatnak egy esetleges rendeletalkotáson a lakossági üzemegységek egyes részeinek (akna, szivattyú, stb.) tulajdonjogát tekintve, hiszen akkor talán magántulajdonukat jobban óvnák a felhasználók. Pl. csak egy új akna 50e Ft/db, ami az évi – a realitásnak megfelelő – mintegy 20 db-os cserénél 1 millió Ft költségvetésbe be nem tervezett többletkiadást jelent. Szerencsére a veszteségeket előidéző visszaélések a jövőben kezelhetőbbek lesznek, mert a Turán kiépített nyomott rendszernek a gravitációval szemben az mindenképpen előnye, hogy ellenőrizhető mérőóra beépítésével. Megtudtuk, hogy jelenleg tesztelés alatt áll egy új hibajelző készülék, ami várhatóan megbízhatóbb lesz a jelenlegieknél. Az új készülék nem csak a lakónak jelezne, ha üzemzavar keletkezik a szivattyújában, hanem a kikerkező kollégának is jelzi a hibajelenséget. Az új hibajelző fokozatosan váltja majd le a régit, ill. az új lakások bekötésénél már ez a készülék kerülne beszerelésre. A település gerinchálózata jelenleg 93%-os lefedettséget biztosít, az így lefedett lakásoknak pedig a 70%-a van valóban rákötve a hálózatra. Kérdésünkre Krisztián elmondta, hogy tudnak bizonyos illegális bekötésekről, de ezeket a közeljövőben esedékes teljes felülvizsgálat során meg fogják találni és az érintett lakót ill. a bekötést végző illetőt a megfelelő szankciókkal fogják sújtani.

Mivel nem látványos tevékenységről van szó a telep esetében, hanem a lakosok oldaláról elvárt és egyben magától értetődőnek tűnő szolgáltatásról, csak akkor kapná fel a fejét mindenki, ha az esővíz mellett a szennyvíz is elárasztaná Turát. A lakosság felelősségteljesebb hozzáállását természetesen felvilágosítással lehetne javítani. Erre az egyik legjobb lehetőség lenne nyílt napok szervezése. Ez szerepel is Krisztián tervei között, de a szennyvíztisztító telepeken jelenlevő esetleges fertőzésveszély miatt alapos előkészületeket igényel ilyen rendezvények lebonyolítása.

Köles Tamás

Útépítési utómunkák és előkészületek

A korábbi útprojekthez kapcsolódóan a közelmúltban helyszíni bejárásra került sor augusztusban, majd ezt követően garanciában műszaki tartalmú javítások történtek a Swietelsky szakemberei által, pl. térkövek kerültek kicserélésre, vízlevezetők kimélyítésre, s még a kiszáradt fák cseréje van hátra. Annak befejeztével kerül átvételre a polgármester által a jegyzőkönyv ill. az abban rögzített elvégzett utómunka. Ezúton tolmácsoljuk Tura Város Önkormányzata vezetésének kérését azon tisztelt turai lakosok felé, akik bármilyen módon megszüntették ingatlanuk előtt a projekt során kialakított zöld felületet ill. növényzetet, szíveskedjenek az idei őszi ültetési szezonban pótolni. A képviselő-testület már ötletelés szintjén foglalkozott a témával, hogy miként lehetne az efféle esetek elkövetőit szankcionálni. Addig is felhívjuk szíves figyelmüket a polgármesteri hivatalban kifügesztésre kerülő, továbbá a jegyzőtől is beszerezhető 18/2002. (XII. 10.) sz. rendeletre „a település tisztaságáról, a közterületek és ingatlanok rendjéről”, mely szabályozza az ingatlantulajdonos kötelezettségeit e tárgy körben.

Az „Új utakon Tura városában c. projekthez kapcsolódó lakossági fórum augusztus 16-án nagy érdeklődéssel zajlott le a turai

művelődési házban. Amint a fórumot levezető Szendrei Ferenc polgármestertől megtudtuk – Igen széles érdeklődés volt tapasztalható, s a helyszínen minden kérdés megválaszolásra került. Minden érintett utca (Iskola út, Gábor Áron utca, Holló köz, Vörösmarty utca, Gyóni Géza utca, Bocskai utca, Jókai utca, Délibáb utca) reprezentálva volt, utcabizalmiak is megjelentek. A polgármester úr által felkért személyek mintegy hivatást képeznek a polgármester és a lakosság között.

A polgármesteri tájékoztató felölelte a projekt minden részletét. A legnagyobb érdeklődésre számot tartó kérdéskör az önrész befizetése volt. A korábbival azonos a mértéke, ingatlanonként 100e Ft, de meghatározott jövedelem függvényében most is lehetőség nyílik részletfizetésre és a Takarékszövetkezettől való hitelfelvételre. A felszíni csapadékvíz elvezetés is kérdés volt. Ez az elem is be van építve a projektbe, minden érintett utcában jelentősen fog csökkenni a felszíni csapadékvíz okozta gond, mivel lesz átfolyással rendelkező árok egyoldali lejtéssel. Ezeknek az utcáknak a többségében jelenleg nincs árok, és éppen ez a szakasz volt jelentősen sújtva árvízzel nyár elején. Ezzel párhuzamosan a

polgármester a Zsámboki úton elfolyással rendelkező árkok megépítését kezdeményezte a Magyar Állam felé, hisz a Zsámboki útról a félig betemetett szikkasztó árkokból kifolyó víz ömlik végig a Zsámboki úti, az Iskola utcai kerteken keresztül a Gábor Áron útról a Kossuth Lajos útig.

Az új útprojekthez kapcsolódó utcákon átvezető közművek feltárásában térképek alapján dolgoztak. Jelenleg a Vízmű által folyik a tolózárok és a tűzcsapok cseréje, minden föld alatti tűzcsapot kiemelnek oszlopos tűzcsappá saját költségükön. Ezzel párhuzamosan a csapadékvíz elvezető árkok kiásása következik ill. október végén kerül sor a közbeszerzési pályázat eredményhirdetésére. A kivitelezők között igen nagy az érdeklődés. Az útpálya műszaki tartalma, rétegrendbeli felépítése a korábbi projekttel azonos lesz. A turai alvállalkozókat minden esetben ajánlják. Az út mentén kertészeti munkára, zöldfelületek kialakítására is sor kerül, mintegy 500 db fa elültetésével, gyepesítéssel, térbútorok elhelyezésével. A munkaterület kivitelező számára történő átadására ez év novemberében kerül sor, de a látványos munkák csak jövő tavasszal várhatók.

S.T.

Államalapító Szent István és az új kenyér ünnepére rendhagyó módon a turai római katolikus templomban került sor. A művelődési ház által szerkesztett műsorban a Világi Női Kórus, Nagy Roland és Sára Gábor működött közre Kis Anita karnagy vezetésével, továbbá Garczik Richárd, a Bartók Zeneművészeti Szakközépiskola növendéke orgonajátékával. Palya János a kenyér megáldásakor hangsúlyozta a lelki táplálék fontosságát, melyet Krisztus nyújthat számunkra. Az ideai természeti erők által negatívan befolyásolt gabonatermésről Tóth István, a szövetkezet elnöke számolt be, aki az óvodák, az iskola, az idősek otthona vezetőinek, s nem utolsósorban Szendrei Ferenc polgármesternek adta át a megszentelt új kenyeret.

A polgármester úr kiemelt jelentőséget tulajdonított beszédében annak a gondolatnak, hogy az Úristen és a Szűzanya kezébe ajánlott, Szent István által vezérelt magyar nép mi mindent tudott túlélni a véres XX. században, azáltal, hogy mindig mert nagyot álmodni.

Részletek Szendrei Ferenc ünnepi beszédéből:

... Egy álommal kezdődött. Ezúttal egy férfi álmával. Ezer évvel ezelőtt élt egy férfi, itt, a Kárpát-medencében, aki hinni mert abban, hogy megszületik Európa szívében egy erős, gazdag, független, szabad európai ország. A magyarok országa. A magyarok országa, melyet saját természetükhöz és saját törvényeinkhez igazítunk, s így otthonunkká válhat. István az idegen népek gyűűjében, a keleti és a nyugati világ határán országot, hazát alapított. Nem években gondolkodott, hanem nemzedékekben. Így kerülhetett el, hogy foglyul ejtse álmát az idő. Az ő éleslátása és vasakarata nélkül ma talán csak porfelhő lennénk, amelyet egy hajdan nagy nemzet vert fel a történelem országújtján. Elvégezte, amit rábízott a sors.

NEMZETI ÜNNEP TURÁN

Foto: Léval József

Tisztelt Turai Polgárok! Az ezeréves keresztény magyar állam a magyar nemzet közösségének nagy és maradandó alkotása. Közös alkotás, amely ezer esztendő összes nemzedékének, az ország összes valaha volt polgárának munkájából, harcából, szenvedéséből, kudarcából, sikeréből, reményéből és akaratából született. Közös alkotás, mindannyiunk tulajdona.

Amikor István király emléke előtt fejet hajtunk, tisztelettel, hálával és elismeréssel emlékezünk meg mindazokról, akik harminchat emberöltőn át becsüllettel tették a dolgukat.

Aki mindig a hegytetőn áll, nem ismeri a feljutás örömét. Bennünket ez a veszély ritkán fenyegetett. A XX. század minket, magyarokat különösképpen megpróbált. Keserves és nagyképzű század volt, s csaknem összetörte álmunk, Szent István nagy álmát.

Elviseltünk kilenc rendszerváltást, túlélünk hat államformát, négy határrevíziót, három forradalmat, két világháborút, és kibírtuk, hogy háromszor léptek idegen csapatok az ország területére. ... Súlyos leckék, pótolhatatlan veszte-

ségek sorjáznak e tudás mögött. Nem csoda, hogy Magyarországnak elege lett azokból az ebédmeghívásokból, ahol Magyarország volt az étel. ...

Nagy alkotásokat nem lehet hideg fejjel, papíron és körzővel kiszámítani. Az igazi remekmű nem is olyan tökéletes. De álom van benne. Kell érzés is, szenvedély is, odaadás és áradás is az alkotáshoz – így gondolta Márai. ...

Ezer év előtt adó nyugalmával mondjuk: kell hogy legyen újra magyar álom. Egy gazdag és erős Magyarország. Egy nemzet Európa szívében, amelyet magukban bízó, szabad és büszke emberek építenek maguknak a saját szájuk íze szerint. Egy sokasodó, erős, független, szabad Magyarország. A magyarok országa. Ami mindannyiunké. Az idegenbe szakadt és az anyaországban élő magyarok közös álma. ... Mert az álmoknak nem lehet határt szabni.

Szendrei Ferenc az Echo és a Hír TV-ben

Szendrei Ferenc Tura polgármestere a melegvíz hasznosításáról és az ahhoz kapcsolódó munkahelyteremtési lehetőségeiről nyilatkozott augusztus 9-én az Echo TV Turára érkező riporteri stábjának, majd augusztus 16-án a Hír Tv Zöld Sziget c. műsorának stúdióvendége volt ugyanebben a témában.

Évi hatezer tonna paradicsomot termelhetnek majd abban az üvegházban, amelyet Turán épít osztrák partnerével a fejlesztést finanszírozó Sugar Holding hazai befektetőcsoport. A százezer négyzetméteres üvegház a turai hőforrás vizét hasznosítva geotermikus energiával fűtik. A vállalkozást a földből feltörő 129 Celsius-fokú víz hasznosítására alapozzák, méghozzá környezetkímélő eljárással – mondta el már az MTI-nek Miszori László, a Sugar Holding ügyvezetője. A vizet ugyanis az üvegházból visszavezetik a mélybe, az ily módon kialakított zárt rendszer nem veszélyezteti a felszín alatt Turáig húzódó budai hőforrások rendszerének egyensúlyát. A beruházás projektjének tulajdonosa a Turawell Kft.

Ehhez a beruházáshoz kíván csatlakozni a gödöllői Szent István Egyetem Kertészeti Technológiai Intézetének vezetője Dimény Judit. Egy együttműködési megállapodás keretében a diákok szakmai gyakorlaton tanulhatják meg az üvegházi zöldségtermesztés fogásait és a turai modellként számon tartott termesztési rendszert. Szendrei Ferenc továbbá elmondta, hogy a város ösztöndíjjal tervezi támogatni azokat a hallgatókat, akik a leendő óriás üvegház üzemeltetési technológiáját kitanulják. A fiatal szakemberek letelepedéséhez, lakáshoz jutásuk költségeihez is hozzá kívánnak járulni.

Tura az m1-en

Hosszas előkészítés után a Feledy Péter főszerkesztésében sugárzott Nappali című műsor szerkesztő-riportere, Szénási József, vagyis személyem lehetőséget kapott, hogy szülőföldemet, Turát bemutassam. Nem csak egy rövid riport erejéig, hanem az egész adás-ideőt biztosították erre, így augusztus 18-a csak Turáról szólt az m1-en.

Délelőtt fél tíztől óriási izgalommal teli nyüzsgés vette kezdetét a Magyar Televízió 1-es stúdiójában. Megérkezett az Unger Balázs néhány Cimbalibandes zenésztársával és két turai tanítványával, Szabó András Zeneakadémiai, Solymosi Máté váci konzervatóriumi növendékkel. Gyors beállítás és próba. Majd következett a turaiak másik csapata. A Szendrei Ferenc polgármester vezette autó is begördült a stúdió elé. Seres Tünde helytörténeti fotók tömkelegével, hímezésekkel és két régi turai ablakkerettel szállt ki az autóból, hogy „Ablakimba besüssön a holdvilág”. Velük érkezett még a turai nyugdíjasklubból Szabó Józsefné, Tóth Istvánné és a középiskolás Sápi Zsófi. Később rajtuk és általuk került bemutatásra Tura gazdag népviselete és hagyományőrzése.

A Nappali vendégei voltak Sára Sándor Kossuth-díjas operatőr, filmrendező és Kovács Géza a Nemzeti Filharmonikusok főigazgatója. Ők ketten a Turán eltöltött gyerekkorukról és mai napig tartó mély turai kötődésükről beszéltek. A műsorban Szendrei Ferenc, Tura polgármestere beszélt múltjáról, jelenéről és jövőjéről. A bejátszásokban aktuális riportokat (Galgamenti Szövetkezet, vásár, kislagzi a Többsincs Óvodában) és az 1960-as években készült archív felvételeket láthattak. Az egy és negyed óra gyorsan elrepült. Az adás végén a Cimbaliband Toskotól tanult dallamokkal búcsúzott a tévé képernyője előtt ülőktől.

Fotó: Seres Tünde

Bizton állíthatom, hogy a televízióban még soha senki nem kapott lehetőséget arra, hogy bemutassa lakóhelyét. Az MTV-ben Turát már mindennél jobban ismerik. A csütörtöki szerkesztőségi értekezletek mindig úgy érnek véget, hogy megkérdezik tőlem: Józsi, mik a hírek Turán?

Angelina Jolie Turán

Felbolydult a településünk augusztus végén. Televíziók, rádiók, újságok, internetes portálok vezető hírekben hozták le: Angelina Jolie, az Oscar-díjas színésznő Turán járt. És ha már itt járt akkor betért vásárolni egy abc-be. Az üzlet biztonsági kamerája rögzítette a nem mindennapi vendéget, amely már önmagában kuriózumnak számít, hisz magyarországi tartózkodásának ez az egyetlen mozgó felvétele. Azóta az országban mindenki tudja, hol is van a „piros bolt”. Gondoltuk a Turai Hírlap sem maradhat le a nagy eseményről így felkerestük az üzlet tulajdonosát, S. Szilviát, aki készségesen válaszolt.

– *Augusztus 19-én délután negyed négy felé egy mikrobusz állt meg az út. „Piros boltunk” előtt. Többen szálltak ki belőle, köztük egy fekete ruhát viselő hölgy napszemüvegben, vállán egy bézs kendővel. Kb. négy alkalmazott volt ekkor boltban. Kerek Marécnak lett gyanús és ő ismerte fel elsőként a színésznőt. A tolmácsot megkérdezte, hogy ő az, akire gondol? Az bizony, felelte: Angelina Jolie. A színésznő zavartalanul válogatott a polcokon. Chips-et, cola-t, baseball sapkát vett, majd a pénztártól távozva a szatyrot a hátára csapva kísértél az üzletből. Abszolút normálisan, hétköznapi emberként viselkedett, nem sztárként vásárolt.*

Először a TV2 hívta fel a boltot. Mi éppen nem voltunk itthon, csak egy hét múlva jöttünk haza, így akkor kerestek meg bennünket. Nem tudom, hol szivárgott ki a dolog, de az RTL Klub is megtudta. Ők élelmesebbek voltak, azonnal lejött Turára a Fókusz forgatócsoportja. A piactéren mindenkit megállítottak és megkérdezték, tudják-e hogy Angelina Jolie Turánt járt? Ez egyébként hihetetlen, egy a százmillióhoz, hogy ide hozzánk sétál be a boltba. A TV2 később jött ki, ők is forgattak róla. A Blikk is címlapon hozta, hogy Turán járt Angelina. Ez véletlen, hogy éppen itt állt meg. Azt gondolom külön jó érzés volt neki, hogy nem sztárként kezelték, nem rohanták le. Az alkalmazottaim ugyanúgy viselkedtek vele, mint bárki mással.

Jó reklám volt egyébként nekünk is. A tévéknek szerencséjük volt, hogy még volt a felvétel, ugyanis egy hét után automatikusan törli a rögzítő a felvételeket. Sokan mondták, biztos hatalmas pénzért adtuk el a televízióknak a biztonsági kamera felvételeit. Nos, az igazság az, hogy egy fillért sem kértünk és nem is kaptunk érte.

A hírek után úgy jöttek be a vásárlók, hogy azt a kosarat kérem, amivel Angelina vásárolt. Én nem gondolom, hogy akkora hír lenne ez. De azért mégis érdekes véletlen, hogy ide tért be. Hogy pontosan miért jött Turára, azt én sem tudom.

Búcsúzóul megkapom én is DVD-en az Angelináról készült felvételeket, természetesen én is ingyen. S ha már Tura ilyen felkapott lett – s végre nem bűnesetek vagy természeti katasztrófák okán –, utána jártam, miért is járhatott itt Mrs. Smith, alias Angelina Jolie.

Az Oscar- és Golden Globe-díjas színésznő, sajtóinformációk és a GK Films közlése szerint, terepszemlét tartott Turán. A legújabb háborús filmjéhez keres helyszínt, amiben rendezőként debütál. Szájáról szájra terjed a hír, hogy Jolie ősszel a turai Schossberger-kastélyban forgatja első filmjét és Budán bérel egy villát, ahová beköltözik a családjával. A turai piacon a neve elhallgatását kérő hiteles informátorom, már azt is tudni véli, hogy Angelina Jolie megveszi a turai kastélyt. Ehhez már csak az kell, hogy a legutóbbi filmjében, Salt ügynököt játszó Angelina kinyomozza tulajdonosa kiletét, mert csak így veheti meg a kastélyt. Abban persze csak reménykedni tudunk, hogy Angelina Jolie sikerrel jár és régi pompájában fog újfent ragyogni Tura gyöngyszeme, a Kastély.

Szénási József

„KÍVÁNJUK TANÁRAINKNAK, HOGY VÖDRÖKKEL, MINKET NYAKON ÖNTHESSENEK ÖTÖSÖKKEL”

Ez a Weöres Sándortól vett idézet is szerepelt az idei tanévnnyitó műsorunkban, amelyet a negyedikes évfolyam készített. Bár a rossz időjárás miatt nem láthatta minden iskolás, mivel a Hevesy úti aulában tartottuk, a többi gyermek pedig a tanteremben ülve hallgathatta végig, azért öröm volt látni a kis elsősök arcát, ahogy figyelték a színes betűkkel táncoló negyedikeseket, ahogy kapkodták fel az ajándékba kapott ötösöket. Külön köszönet mindazoknak, akik segítettek a sikeres rendezvény lebonyolításában: a Gazdasági Irodának, *Szilágyi Tibornak, Ender Máriának, Kovács Ernőnének, Sallai Istvánnak, Ecker-Petrovics Katalinnak, Maczkóné Fehér Ildikónak,*

Tóth-Sebes Péternek. Köszönet a szorgos és lelkes gyerekeknek, akikkel már augusztus 16-án kezdtük a próbákat. 4.a osztályból: *Garczik Anna, Gutyiina Dominika, Vidák Viktória.* 4.b osztályból: *Pócs Réka, Tóth Petra, Burda Barna.* 4.c osztályból: *Debre Noémi, Meleg Anna, Tóth-Antal Dominik.* 4.d osztályból: *Benke Dorottya, Makó Viktória, Sági Réka.*

Külön köszönet közvetlen kollégáimnak: Pásztai Éva és Tóth Jánosné tanítónőknek, akik odaadóan segítettek a sok-sok gyakorlatban.

Szilágyiné Szente Valéria
munkaközösségvezető

Tanévnnyitó beszéd

A vidám hangulatú kis műsor után Tusor Erzsébet igazgatónő szólt az egybegyűltekhöz. Köszöntötte a jelenlévőket, majd Vass Albert: *Ősz c. versének elhangzása után a következőket mondta:*

„Az ősz beköszöntése, iskolánk ifjú polgárai, a diákok gondolataiban mindig hordoz egy pillanatnyi halk szomorúságot. Így van ez rendjén. Hisz egy időre vége a fesztelen szünidei napoknak, a reggeli lustálkodásnak, a nagy udvarlásoknak, hódításoknak, a gondtalan baráti összejöveteleknek. Szempillantásnyi csak ez a hangulat. Felváltja azt a tanév eleji várakozás izgalma. Milyen tanévünk lesz? Mit várunk, mit várhatunk az új tanítási esztendődtől? A kérdés mindannyiunk számára ugyanaz, a válasz csoportonként, talán személyenként is eltérhet.”

„*Kedves Diákok!*

Azt sem hallgatom el, hogy bizony az iskolában is vannak szabályok, amelyekről sokszor úgy érezzük, hogy terhesek, nehéz őket betartani. Azt is tudom, hogy a siker mögött erőt próbáló, emberfeletti kitartást igénylő hétköznapi, kevésbé látványos, de komoly munka van. Erről a komoly munkáról szeretném, ha nem terelődne el a figyelmem.

Kedves Szülők!

Szeretném tájékoztatni Önöket, hogy ebben a tanévben fő célul tűztük ki, figyelve az osztályok összetételét, az egyéni adottságokat, hogy minden tanulót a képességei alapján tanítsunk, kihasználva a tanítási órák minden percét. Külön foglalkozunk immár az ötödik évfolyamon is egyéni fejlesztéssel, és külön órákat biztosítunk a középiskolai felkészüléshez.”

Beszédében külön kiemelte, hogy megtartjuk a bevált, jó hagyományainkat. Emelt informatika órát és osztályonként két csoportos idegen nyelv oktatást biztosítunk tanulóink számára. A délutáni szakköröket és a kibővült szabadidős programokat az ÖKO-ISKOLA cím elnyerésével tudjuk biztosítani diákjaink számára. Külön öröm valamennyiünknek, hogy a nyáron iskolánk könyvtárát pályázati pénzből teljesen fel tudtuk újítani, valamint a tornarészleg, a konyha és néhány tanterem tisztasági meszelését is el tudtuk végezni.

Végezetül kollégáimhoz intézte szavait:

„Az eltelt nyár alatt nem csak feltöltöttünk, hanem felkészültünk arra is, hogyan vezessük sikerre tanítványainkat. Sokféle módszer létezik, és ez azért jó, mert mindenki kiválaszthatja a számára és tanulóira számára a megfelelő. Ezekkel a gondolatokkal vezérelve a 2010-2011-es tanévet megnyitom.”

BEMUTAKOZNAK ÚJ NEVELŐINK
DOBOSNÉ REZSNYÁK TÍMEA

Matematika-orsz-angol szakos tanár vagyok. Angol nyelvből szakfordítói végzettséget is szereztem. Lőrincin élek családommal, fiam a gödöllői Szent István Egyetem végzős hallgatója. Több mint húszéves pedagógiai gyakorlattal és tízéves mérnökirodai, továbbá gyámhivatali tapasztalattal rendelkezem előző munkahelyeim által. Tanítottam általános- és középiskolákban, valamint nyelviskolákban. Idegen nyelvi levelezőként és tolmácsként részt vettem a Lőrinci Erőmű 160 MW-os gázturbinás erőmű-beruházásban. Rendszeresen végzek fordítási-tolmácsolási feladatokat angol nyelvből. Az általános iskola tanáraként céloim a tanulás segítése, a matematika és angol tantárgyak megszerettetése és eredményes oktatása.

GECSEY KRISZTINA

Hatvanban élek, 2 gyermekem van. 2002 szeptemberétől tanítok a Hevesy György Általános Iskolában angol nyelvet. A 2010/2011-es tanévben gyesről tértem vissza. Fontosnak tartom, hogy tanítványaim szeressék az angol nyelvet, képességeikhez mérten sikerekhez jussanak a tanulmányaik során, és az itt megszerzett alapok, nyelvi kompetenciák középiskolában, majd választott pályájukon is segítsék őket. Sok szeretettel várom új tanítványaimat az angol órákon!

HUCZKÁNÉ JUHÁSZ ZSUZSANNA

Esztergomban végeztem a Tanítóképző Főiskolán tanítói szakon, rajz szakkollégiumon. Majd Gyálon tanítottam 5. osztályban matematikát, rajzot, természetismeretet, valamint osztályfőnök voltam. Férjhez mentem és Hatvanban helyezkedtem el. Többnyire napközis nevelőként dolgoztam, emellett matematikát és rajzot tanítottam 1-5. osztályban. Szeretek tanítani, emberekkel foglalkozni. Szeretem a művészetet, a zenét, a természetet. Szabadidőmben sokat járok múzeumokba. Igyekszem minél többet sportolni, kirándulni. Házasságban élek, egy 18 éves lányom van. Örülök, hogy ebben az iskolában dolgozhatok az idén!

HEINE ÉVA (SÁGI ÉVA)

Aszódon érettségiztem a francia-magyar kétannyelvű tagozaton, majd elvégeztem Górnagy Mária Színitanodáját, ahol színész végzettséget szereztem. Ezt követően pedig az ELTE francia-magyar szakát választottam, ahol 2007-ben szereztem meg tanári diplomát. Dolgoztam színészként a Ruttкаи Éva

Színházban, a Fiatalok Színházában, végül 2003-2006-ig a székesfehérvári Vörösmarty Színházban. A Katolikus Rádió „Nyelvédes-nyanyán” c. műsorában is volt lehetőségem gyakorolni az igényes, szép magyar beszédet. 2004-ben az országos Kazinczy Szépkiejtési Versenyen átvehettem a legnagyobb elismerésként szolgáló Kazinczy-emlékérmet. 2007-ben férjhez mentem, és 2008-ban megszületett kislányunk, Julcsi, aki kétnyelvű lesz, mivel édesapja belga. Jelenleg szüneteltetem a színházat. Nagy örömmel és lelkesedéssel vállaltam az iskolai munkát, köszönöm a lehetőséget a bizonyításra.

NAGY-TÓTHNÉ JURÁSEK ILONA

52 éves vagyok. Tanítói oklevelet az esztergomi Tanítóképző Főiskolán szereztem. A Gyermelyi, majd a Szomori Általános Iskolában tanítottam első és második osztályban. Házasságkötésem után Turára költöztem, azóta is itt élek. Családi okok miatt hosszabb ideig nem dolgoztam, majd 2005-től Turán a Tabán úti iskolában tanítottam a 3. és 4. osztályban. Sajnos, betegségem miatt meg kellett szakítanom a munkámat. A 2010/2011-es tanévtől a Park úti iskolában napközis nevelőként dolgozom. Egy 16 éves fiam van, aki az aszódi Petőfi Gimnázium angol szakos tanulója. Férjem jelenleg egy vállalkozást működtet. Mottóm : „... semmit se szeressek félig csinálni, vagyis a tökély előtt megelégedni.” (Bolyai János)

ÖKO-ISKOLA

Nagy öröm érte iskolánkat, ugyanis ettől a tanévtől három évre elnyertük az öko-iskola címet. Ez a kitüntetés azon iskolák munkájának legmagasabb szintű állami elismerése, melyek iskolafejlesztési, pedagógiai munkája kiemelkedően magas színvonalon képviseli a környezeti nevelés és a fenntarthatóság pedagógiai értékeit. Ebből az alkalomból intézményünk dolgozóiból megalakult egy ún. öko-csoport, melynek vezetője Kis Gábor tanár úr lett. Veled beszélgettem a cím elnyerése kapcsán.

– *Hogyan lehet belépni az öko-iskolák sorába?*

– Az Oktatási-, a Környezetvédelmi- és Vízügyi Minisztérium minden évben pályáztatja az iskolákat a cím elnyerésére. Egy 100 tételből álló kritériumrendszert kellett kitöltenie az erre alakult munkacsoportnak. Az ország kb. 5000 iskolájából eddig 540 érdemelte ki ezt a címet, és büszkén mondhatom el, hogy köztük mi is.

– *Hogyan mutatkozik meg ez a mindennapokban?*

– Olyan pedagógiai folyamatot követünk, melynek során formálódik a tanulók környezettudatos magatartása, és kialakul a környezettert felelős életvitel. A különböző tantárgyakban is szerepet kap a környezeti nevelés. Várjuk a diákok ötleteit, munkáját az iskola környezettudatos fenntartásához. Továbbá szeretnénk együttműködni a szülőkkel és helyi közösségekkel is a környezeti problémák megoldásában.

– *Hogyan fogadják a gyerekek a különböző új módszereket?*

– Nagy sikere volt az elmúlt évben egy általunk kidolgozott több hetes projekt munkának, melynek keretében kivittük a gyerekeket a természetbe, hogy interaktív módon szerezzenek ott közvetlen tapasztalatokat.

– *Milyen helyszínek kapcsolhatók még be „zöld programjainkba”?*

– Turán kiváló lehetőséget nyújtanak még a terepmunkához a Galga-part és a Kónya-tó, az Alsórért, valamint a Csontopart, ezen kívül könnyen eljuthatunk még a galgahévízi Bika-tóhoz is.

– *Hogyan próbáljuk tanulóink szemléletét formálni az épületeken belül?*

– Iskolánk fontosnak tartja, hogy felhívja diákjaink figyelmét a szelektív hulladékgyűjtésre. Így a tanítás során keletkező hulladékok közül a papírt, a szemetet és a komposztot külön gyűjtjük már évek óta. Minden ősszel megszervezzük a papír- és szárazzelem gyűjtést.

– *Kik lehetnek legfontosabb partnereink e programunkban?*

– Civil szervezetekkel, a hatvani Környezetvédő Egyesülettel, a Zöld Szív Ifjúsági Természetvédő Szervezettel, a Galgamenti

Népfőiskolával és a Szép Turáért Egyesülettel tartunk szoros kapcsolatot. A Szelektív Hulladékhasznosító és Környezetvédelmi Kft. és a Szennyvíztisztító telephelyeit diákjaink a tantervi programjaink keretében rendszeresen látogatják.

– *Természeti szépségeink megóvása, megőrzése is fontos feladatunk. Mit tehetnek ezért a mi gyermekeink?*

– Bekapcsolódhatnak a fokozottan védett egyhajú virág területének a védelmébe. Ezenkívül jeles napokon felhívjuk a figyelmüket a Földet tisztító környezeti és emberi tevékenységekre.

– *Végezetül mire hívnád fel olvasóink figyelmét?*

– Kísérjék figyelemmel honlapunkat, mert közzé fogjuk tenni a munkatervünket és friss hírekről számolunk be!

Gólya Gáborné

Turai Tekeregők – „Kéken” a Zemplénben

2010. július 12-18. között vándortáboroztunk a számunkra eddig legtitokzatosabb hegységünkben, a Zemplénben. *Farkas Ákos, Gólya Ádám, Lajkó Máté, Sára Péter és Szendrei Ferenc* az elmúlt évek túrái során már bebizonyították, hogy az öt napra tervezett 100 km megtételéhez miért rájuk esett a választás. Mivel a Cserhát és a Mátra tájegységeken már teljesítettük az Országos Kéktúra Gyermekek jelvényeit, ezért ez alkalommal egy újabb szakaszt, a Hollóházától Boldogkőváraljáig tartó etapot tűztük ki célul. A csomagolás során úgy gondolkodtunk, hogy a legkisebb felmerülő problémát is helyben meg kell tudnunk oldani, mivel sok szálfalut érintünk, ahol nincs gyógyszerár, állandóan működő bolt és mobilhálózat. A hátizsákok tartalma így a 40 kg-ot is elérte. Ez az állandó súly és a vérző sarkak kényszerítettek arra minket, hogy a 4. napon pihenőt tartsunk, és kihagyjuk a leghosszabb és a legnagyobb szinttel rendelkező szakaszt. A tervezett távból így „csak” 77 km-t tettünk meg, közel 2000 m-es szintet leküzdve. A túrázók két szabályát örökre megtanultuk egy 3 órás eltévedés során, miszerint: „Menj vissza az utolsó látott jelzésig és ne szakadj el a másiktól!” A pusztító esőzések és áradások nyomait mi magunk is láthattuk: a hidat, a magának új medret építő patakat, vagy a gyökértányérjával kiforduló faóriást. Hozzánk kegyes volt a túrázók védőszentje, ha a 35 fokos hőség annak mondható.

A Zemplénből sokunknak Sárospatak és a Tokaji bor jut csak az eszünkbe. A tekerés során ajánljuk mindenkinek a regélő köveiről híres boldogkővári, regéci és a Magyarország 7 csodája közé választott füzeri várat, ahol a Szent Koronát is őrizték majdnem egy évig. Feljutottunk az ország legészakibb pontjára a – sajnos elhanyagolt – Nagy-Milicre is. Érdeemes megismerni a hollóházi porcelánt, az üvegfüvő huták történetét is. Olyan érdekes hangzású piciny kislelveket haladtunk keresztül, mint Mogyoróska, Arka, Vágáshuta és Makkoshotyka. Egy esetet leszámítva segítőkész, érdeklődő, a turistát befogadó emberekkel találkoztunk. *Köszönjük a támogatást az Aqua Fontis Patikának, Tura Város Önkormányzatának, a Turai Tanulókért Alapítványnak és a szülőknek.*

Kis Gábor

Megrendülten és mély fájdalommal tudatjuk, hogy

TORDAI LÁSZLÓ

**középiskolai tanár életének 66. évében,
2010. 08. 23-án örökre eltávozott, halálával
pótolhatatlan űrt hagyva maga után.**

**Az elhunyt végakarátát tiszteletben tartva, hamvait
szűk családi körben, otthonában helyeztük el.
Köszönjük együttérző szavait mindazoknak, akik
soha el nem múló fájdalomunkban osztoztak.**

**A gyászoló család: felesége Ilona,
gyermekel László, Tamás és Teréz**

Újonnan vizgázott turai tűzoltók

A turai művelődési házban augusztus 6-án a Turai Önkéntes Tűzoltó Egyesület kötelekében 10 fő, valamint a szervezeten kívül további 4 fő tette le az alapfokú vizsgát. A felkészítő tanfolyamra júliusban került sor a BM Katasztrófavédelmi Oktatási Központ munkatársának – Cseffő Károly tűzoltó őrnagy úrnak – és az egyesület tagjainak közreműködésével. A számonkérést vizsgabiztosként a Pest Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság részéről Gáncosné Maricsek Zsuzsanna polgárvédelmi főhadnagy asszony, a Hatvani Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóparancsnokság részéről Futó János tűzoltó alezredes úr végezte.

– *Mi várható el egy ilyen 40 órás képzésen? – kérdeztem elsőként Futó János alezredest.*

– A cél elsősorban az, hogy a tanfolyamon résztvevők bepillantást kapjanak a tűzoltóság működésébe, és az alapismereteket megszerezzék. Megismerkedjenek azokkal a jogszabályokkal, amiken egy ilyen egyesület tevékenysége múlik, valamint kóstolót kapjanak a tűzoltóság munkájából. Hiszen egy 40 órás tanfolyam bevezetésnek nagyon jó, de ahhoz, hogy valaki igazán tűzoltó legyen, oda évek tapasztalatai kellenek. Az elhivatottság már most látszik a nagy számban itt végző fiatalokon, hiszen a tűzoltóságot kényszerrel végezni nem lehet. Ez nem egy munka, hanem egy hivatás. Aki ezt így nem érzi magának, az valószínűleg nem lesz jó tűzoltó.

– *Máshol nem jellemző, hogy sok fiatal lenne?*

– A tűzoltóság jelentős mértékben átalakult. Az elmúlt időszakban nagymértékű nyugdíjazások voltak, ugyanakkor nagymértékű fejlesztések is. Alapvető kritérium volt az korábban, hogy valaki pl. sorkatonai szolgálatot töltjön le. Önmagában ez a sorkatonai szolgálat már biztosította azt, hogy kicsivel idősebb tagok kerülhettek be, továbbá bizonyos fegyvelmeztséget, katonaságot hozott magával. De a mostani rendszerben a felvételt érettségijhez kötjük, így nem ritka, hogyha kikerülnek az iskolapadból, a tűzoltóság az első munkahelyük. Ez önmagában jó is, meg nem is. A fiatal azért jó, mert könnyebben hajlítható, nyitottabb, fogékonyabb az új dolgokra. Ami a negatívum benne, hogy nincs neki tapasztalata, pedig minden egyes bevetés más és más. Hol lakás ég, hol üzem ég, hol veszélyes anyag van, hol közúti baleset van, hol vonatszerencsétlenség van, hol viharok, hol szivattyúzni kell, hol ágak dőlnek ki, hol elektromos áram sérül meg. Ide olyan emberek kellenek, akiknek nagyon jó a helyzetfelismerő képességük, hogy ezeket a dolgokat meg bírják oldani. De egy fiatalnak, jól tudjuk, nincs még akkora rálátása.

– *Az alapképzés tartalmaz olyan elemeket, ami részben pótolni tudja a sorkatonai szolgálatot?*

– Az alapképzés sűrítetten mindent tartalmaz, de a 40 óra annyira rövid idő, hogy nem számít ez a szegmens mérvadónak. A lényeg az, hogyha itt abbahagyják a fejlesztésüket, akkor később nagyon nagy hiányosságok lesznek. Tehát itt főleg az önképzésre kell ráfektünni egy alapképzés után, másrészt az idősebb tűzoltóktól való tapasztalatszerzésre. Ha valaki minél többet vonul, minél többet van gyakorlaton, minél többet sündörög a tűzoltó autók körül, annál előbb elsajátítja.

– *Az eddigi vizsgázók teljesítményével mennyire elégedettek?*

– Én nagyon elégedett vagyok. Úgy látom, hogy az előadók nagyon jól előkészítették a terepet. A vizsgázók nyitottak, egész szépen szerepelnek, jó eredmények fognak születni.

– *Egyébként a tűzoltóságon belül feladatellátásban van különbség hölgyek és urak között?*

– Hölgyek és az urak között különbséget nem lehet tenni. Ezek a hölgyek, akiket én magamban amazonoknak nevezek, ezek elhivatottak, hiszen a fakanál mellől érkeznek a tömlőgurigatáshoz, ami elég rögös út. Hivatásos tűzoltó hölgyek aktív beavatkozó állományban még nem szerepelnek, tűzmelegelőzési osztályon, gazdasági osztályon vannak. Itt az önkénteseknél ez egy speciális dolog,

hogy a hölgyek képzést kapnak és tűzoltóként szerepelnek, de bátran állíthatom, hogy nem gyengébb képzésben van részük, mint a férfiaknak, mind szakmailag, mind elméletileg jól felkészültek.

– *Mennyire van rálátása a turai önkéntes tűzoltók munkájára, itt megvalósul-e a fiatalok igyekezete?*

– Tura, mint település a Hatvani Hivatásos Önkormányzati Tűzoltóparancsnokság elsődleges működési területébe tartozik. Ez azt jelenti, hogy ha Turán tűz van, akkor az első kivonuló egység a közelség okán a hatvani egység. Nagyon jó tapasztalatunk van a turai önkéntes tűzoltó egyesület működéséről, annál is inkább, mert a hivatásos önkormányzati tűzoltóságnak és a turai tűzoltó egyesületnek van „Együttműködési megállapodása”. Volt időszak, amikor a turai önkéntes tűzoltók nagyon nagy terheket vettek le a hivatásosok válláról. Elég ha azt mondom, hogy júniusban a hatvani tűzoltók 206 vonulást teljesítettek. A tavalyi évben 537 vonulásunk volt egész évben, ez is elég magas szám. Most augusztusban vagyunk, már ezt a számot meghaladtuk. Nyilvánvalóan, a jól képzett önkéntesek igen nagy segítséget tudnak egy hivatásosnak nyújtani, hiszen plusz emberlétszámot jelentenek, és az emberlétszám akár szivattyúzásnál, akár egy erdőtüznél, akár kiterjedt bozót-tüzeknél nagyon nagy segítség.

– *Az említett együttműködésükben van a jövőre vetítve valami olyan konkrétum, amit szeretnének megvalósítani?*

– Úgy gondolom, hogy egy korrekt megállapodást sikerült összehoznunk. Ez nem csak arról szól, hogy a turai egység beavatkozik a tüzeknél, hanem arról is, hogy a képzésbe a hivatásosok jelentősen besegítenek. Ez történhet laktanyalátogatás formájában, vagy történhet közös gyakorlatokkal. A turai egységet tudjuk támogatni olyan felszerelésekkel, védőöltözetekkel, ami Hatvanban már nem szerepel a készletben, felszerelések között, de még használható. Ezek közül kiemelném a tűzoltó gépjárművet, melyet tőlünk kaptak üzemeltetésre.

– *Tura tűzvédelem ill. megelőzés szempontjából akár a településvezetés, akár a lakosság szintjén mennyire példamutató? Milyen besorolást kap?*

– Érdekes helyzetben van Tura, hiszen a megye szélén van. A Hatvani Hivatásos Önkormányzati Tűzoltó-parancsnokság működési területe, viszont a Gödöllői Hivatásos Önkormányzati Tűzoltó-parancsnokság illetékességi területe. Magyarul, ha tüzet kell oltani, akkor a hatvaniak jönnek, ha valamely tűzvédelmi ellenőrzésről, hatósági tevékenységről, tűzvizsgálatról, vagy szakhatósági engedélyezési tevékenységről van szó (üzletnyitás, építkezések), akkor a gödöllői kollégák illetékesek a településen. Minél kevesebb a tűz a településen, annál jobb a megelőzés. Úgy gondolom, hogy a turai helyzet nem rossz. A város vezetése elég nagy erőket fektet abba, hogy a település tűzbiztonsága növekedjen, hiszen itt van ez a mai tanfolyam is és van egy nagyon jól működő tűzoltó egyesület, melynek tagjai vonulni, illetve hatékonyan beavatkozni is tudnak. Ezt a környéken lévő önkéntesek vonatkozásában csak Turáról tudjuk elmondani. A környékbeli önkéntesek, Jászfényszaru vagy Boldog főleg hagyományőrzésre települnek, természetesen ők is

Vizsgázók és vizsgáztatók az egyesület elnökével, Bendek Istvánnal

Az elméleti részek mellett a tanulók számot adtak gyakorlati ismereteikből is.

tudnak nagyobb tüzeknél beavatkozni, de a turaiaknak van saját autójuk és készenléti szolgálatot látnak el mind éjszaka, mind hétvégeken. Ez igen nagy segítség.

– *A tüzeseteken túl milyen típusú vonulások dominálnak, beleértve az idej extrém árvizes helyzetet is?*

– Dominálnak a műszaki mentések, ezen belül nagy számú volt idén a szivattyúzás az árvíz, belvíz miatt. Jelentős a viharok felszámolása, megbontott tetőszerkezetek, letört faágak, sérült elektromos vezetékek. Valamint igen nagy a műszaki mentések azon tárgyköre, amelyek gépjárműbalesetek. Nap mint nap tapasztalhatjuk a megnövekedett gépjárműforgalmat, ami megnövekedett kockázati tényezőt, ütközéseket is jelent. Ilyenkor is a tűzoltóság az elsődleges beavatkozó.

– *Van-e rálátása arra, hogy a turai egyesület speciálisnak számít-e abban, hogy tagságnak csak az egyik fele turai? Emellett számos településről jöttek, Héhalomtól Gödöllőig.*

– Úgy gondolom, hogy ennek nincsen jelentősége. Nagyon sok turai van benne, ők mind egy célért dolgoznak, egy égő ház tulajdonosát az nem zavarja, hogy nem turai oltja el a házát. Nyilvánvaló, hogy ha rossz hírek szállodogálnának az egyesületről, akkor ide nem jönnének. Úgy gondolom, hogy ez pozitív reklámnak fogható fel, mert azt jelenti, hogy a turai egyesület tevékenysége elismert.

A beszélgetés Gáncsosné főhadnagy asszonnyal folytatódott.

– *A felkészülésről Futó János úr említette, hogy korábban sorkatonai szolgálathoz volt köve a tűzoltóság. Ennek hiányát lehet érezni a tűzoltók munkájában?*

– Itt a tanfolyamon pont az ellenkezőjét láttuk, hiszen a megnyitó elég jól katonásra sikerült. De alapvetően a tűzoltók munkájában bizonyos mértékig érezhető a sorkatonaság hiánya. A mostani huszonéves fiataloknál folyamatosan azt látjuk, hogy nekik a Parancs!, Érttetem! nem mond semmit. Vagy ha tudatosítjuk benne, akkor kijelentik: ez hülyeség!

– *Néhány hölgy a vizsgázók között és az egyesületben is van. Memnyire gyakori a nők aránya akár a hivatásos, akár az önkéntes szervezetekben?*

– Hál'Istennek egy önkéntes tűzoltó egyesület lehetőséget ad arra, hogy hölgyek is vonulhassanak. És akinek ilyen indíttatása van, az ki tudja élni ezt a fajta tevékenységét egy egyesületben, mert hivatásosként nem vesznek fel Magyarországon vonulós szolgálatra. Minden egyesületnél vannak hölgyek, bár Pest megyében még vannak olyan civil szervezetek, ahol nő nem vonulhat. De jellemzően aki bemegy egy ilyen egyesületbe, az úgys a munkájával bizonyít.

– *A mostani kormányváltás kapcsán bekövetkezett, a felső vezetésben lezajló személycserék kihathatnak-e egy települési egyesületre? Hozhat-e olyan változást, ami meghatározó lehet egy egyesület működésére?*

– Mindenképpen, és bízom is benne, hogy hoz, hiszen az egyesületek nagyon mostohagyerekek. Én bízom benne, hogy az új vezetés szem előtt fogja tartani az önkéntes szolgálatokat és a civil szervezeteket. Hiszen most hiába növeljük meg akár a hatvani vagy a gödöllői parancsnokságot, a tűz az nem fog közelebb menni a parancsnoksághoz, viszont a helyiek érkezési ideje lényegesen rövidebb lehet.

– *Esetleg alulról jövő kezdeményezések, érdekképviseletek tudják befolyásolni a döntéshozókat?*

Az eseményen nem tudott ugyan jelen lenni, de lapunknak messzemenő elismeréssel nyilatkozott Szendrei Ferenc polgármester a Benedek István vezette, az újoncokkal együtt már 33 tagot számláló egyesületről, annak szükségességéről. Ezért működésüket anyagilag is igyekeznek támogatni. Létjogosultságukat több ízben is bizonyították, legutóbb kiemelkedő módon az árvízvédekezésnél. Polgármester úr „békidőben” is kívánatosnak tartja az együttműködést, hiszen az átereszek sugárcsővel való mosatására, oktatásra, az intézmények tűzvédelmi felkészítésére nagy szükség lenne. Jóllehet igényként ill. kérdésként felmerült már az orvosi ügyelet mintájára megszervezett önkéntes tűzoltósági rendszer, de ezt polgármester úr csak a települések közti összefogással, költségmegosztással tudná elképzelni, hisz egy magában Tura anyagilag nem tud felvállalni jelenleg ilyen plusz feladatot.

– Mindenki látja a problémát, csak senki nem akar tenni. Illetve aki akar tenni, azok alig jutnak lehetőséghez. Szakmai berkekben az egyesületek megítélése az elmúlt években pozitív irányba elindult. Csak sajnos, ehhez nincs egy olyan magyar tűzoltó szövetség, amelyik ezt jobban képviselné. Most csak úgy altatnák a tűzoltó egyesületeket, de előbb-utóbb azért a segítségükre lesz szükségük.

A hivatásos állomány mellett – én magam is egyesületi tagként – remélem, hogy meghallgatásra kerülnek azok a dolgok, amik a tűzvédelmi törvényben akár az egyesületeket is helyre teszik, vagy pl. a tűzoltó vezetői jogosítványokat, a képzést, a finanszírozást.

– *Mi lehet a változásokban az önkormányzat szerepvállalása?*

– Egy önkormányzatnak mindenképpen segítenie kell a helyi egyesületet, ugyanúgy mint ahogy alapvető feladata a tűzvédelem. Csak ezt nem hangsúlyoztuk ki kellőképpen, ill. nem tettük kötelező feladatá az önkormányzatnak. Ha az önkormányzat azt mondja, hogy egy vasárnap egy misét elmondok a falu tűzvédelméért, akkor is tett már valamit az ügyért. Fel kell nőnünk ahhoz, hogy fel fogjuk: az állampolgárok biztonsága az elsődleges és a biztonság pénzbe kerül.

– *Ha pl. óvodák, iskolák ismeretterjesztő előadást, bemutatót, kipróbálási lehetőséget igényelnének, az térítéssel járna számukra?*

– Sosem szoktunk ezért pénzt kérni, az egyes tűzoltó szervezetek örömmel tesznek eleget ezeknek a felkéréseknek, mint ahogy az elnöktől úgy tudom, volt is már erre példa Turán is. Egyébként a NAT-nak most már része lesz a tűzvédelem, még az óvodában is. Ahogy pedagógusoktól hallottam, sajnos épp téli időszakban fog sorra kerülni ez a téma, de így vélhetően csak tantermi keretek között tudnak majd előadást tartani, a gyakorlati rész az időjárás miatt kimaradhat. Lehet, hogy csak én vagyok nosztalgikus alkat, de amikor gyerekkorunkban egy-egy szakma képviselője, pl. egy tűzoltó is bejött az órára, sokakban már kialakította a pályaeorientációt. Egyébként mi a Pest Megyei Katasztrófavédelemnél most fogunk bevezetni egy olyan programot, hogy elmegyünk minden osztályfőnöki órára, s úgymond azokat egyfajta verbuválásra felhasználjuk.

– *A boldog békeidőben köztisztvisletben álló szervezetek voltak tűzoltó testületek. Hogyan látja a megbecsültségét lakossági oldalról?*

– Talán az még mindig kijelenthető, hogy az állampolgárok biznak a tűzoltókban. Ott viszont mindenképpen elrontottuk, hogy az önkéntes tűzoltó egyesületeket kivontuk a tűzvédelmi törvényből, pedig igenis egy településen szükség van a munkájukra. Fontos, hogy egy egyesület az adott településen milyen érdemeket, együttműködéseket tud kiharcolni magának, hogyan tudja a település őket használni. Az egyesületnek meg kell tanulnia elfogadtatni magát, hogy rangja legyen a városvezetés, az iskolavezetés, stb. szemében. Vissza kell kerülnie az egykori társadalmi elismertség szintjére. Ehhez a megítélőknek fel kell nőni fejben, hiszen tapasztalatom szerint sokan úgy vélekednek a döntéshozók közül, hogy minek áldozzon egy önkéntes egyesületre, ha a hivatásosnak úgys kötelessége kijönni. Az sincs a köztudatban benne, hogy az önkéntesek nem fizetett tűzoltók, mégis ugyanolyan feladatot látnak el egy akció során. Hosszú és kitartó munka, sok kudarc és rengeteg szervezett program, minden városi rendezvényen való részvétel után lesz csak meg ez az eredmény. Tágabban értelmezve úgy is mondhatom, hogy ne többfelé húzzuk a város szekerét, hanem tegyük össze, amink van, felismerve, hogy ki miben jó, mert azzal mindenki nyert.

Seres Tünde

Vadat és halat, s mi jó falat...

A halászat, a horgászat, tulajdonképpen az egykori zsákmányszerzés egyik időközben elkülönült önálló ága. Szeretnénk a fífikás módszerei közül – szabadidős tevékenységként – mára leginkább csak a megfelelő készséggel és horoggal történő halfogás válfaját űzzük, szigorúan meghatározott feltételek között. Ezt viszont sokan a szenvedély szintjén művelik! Ez a szép hobbi, az elhivatottság mellett anyagi áldozatokkal is együtt jár. Szeretett városunk Tura, szerencsére ezen lehetőségekkel is bőven rendelkezik. Gondoljunk csak a településünket szelíden körülölelő Galgára, vagy a központi helyen tengerszemként csillogó Kónya-tó víztükrére. A dicső múltban az Eszterházy és a Schossberger-család virágzó halas-tavi gazdaságot is működtetett itt, melynek földrajzi-éghajlati feltételei tulajdonképpen ma is adottak. A tulajdonviszonyok rendezése után csak lelkiismeretes befektetőre és gondos gazdára várnak!

A település belterületén lévő Kónya-tóban jelenleg is lehetőség nyílik ponty, amur, csuka, süllő, harcsa, keszeg és kárász horgászatára. A hozzávetőlegesen két hektáros vízterület és a példásan gondozott vízpart egyesületi kezelésben működik, ahol a szakszerű haltelepítésről az illetékesek rendszeresen gondoskodnak. Horgászni a parttól, érvényes állami és területi jeggyel, vagy napijeggyel lehetséges. Éjszakai horgászatot csak egyesületi tagoknak rendeznek! Napijegy a szomszédos Puskin téri vegyesboltban váltható, felnőtteknek 3000,- ifjúságiaknak 1500,- Forint áron, mely a következőkre jogosít. Horgászni reggel 6 órától este a közvilágítás bekapcsolásának időpontjáig szabad, a horgászizajlás leadása után. A napijeggyel horgászók által elvihető hal mennyiség: felnőtteknél 2 db ponty és 1 db méretkorlátozás alá eső nemes hal, valamint 3 kg vegyes hal. Ifjúságiaknál 1 db ponty és 1 db méretkorlátozás alá eső nemes hal, valamint 2 kg vegyes hal. A gyermekek nemes halat nem zsákmányolhatnak. Az Országos Horgászrend előírásainak és az egyéb etikai szabályok betartása mindenki számára kötelező! Az igazi vadvizet kedvelők pedig, a Galgában is eredményesen horgászhatnak, ahol még szép compók is előfordulnak.

A horgászat fogalma sokunk számára a szabadidő hasznos eltöltésén túl, a természettel kialakított kölcsönös harmónia színtere, melyben az egyensúly csakis akkor tartható fent, ha elhivatottsággal teszünk is érte. Jó fogást!

Pető János

Ki gondolná, hogy a május-júniusi turai árvíz hatással volt a turai horgászéletre is, ráadásul kedvező módon – tudtuk meg Drégeli Miklóstól, a Horgászegyesület elnökétől. A Kis-Galga melletti kukoricásban a megáradt patakából rengeteg halivadék került az ártérre, köztük egy Turán már kihaltak hitt faj is, a réti csík, melyet Drégeli elnök úr utoljára gyerekkorában látott Turán. Tésztaszűrőkkel, kis vödörrel gyűjtötték össze és telepítették be az általuk

gondozott Kónya-tóba, mely a helyiek horgászparadicsoma még akkor is, ha a környező halastavakhoz képest szerényebb méretű. Nemcsak a jelenleg 50 fős helyi tagság, de Boldog, Hévízgyörk horgászai is rendszeresen megfordulnak itt napijeggyel. Az egyesület minden év áprilisában helyi versenyt szervez, s ezen felül részt vesznek az ugyancsak évente megrendezésre kerülő, kistérségi hatókörű Galga Kupán. Az utánpótlás neveléséről is gondoskodnak, hisz felkészítik őket a vizsgára, horgászetikára, környezetvédelemre tanítják egy szervezett munkabeosztás szerint bevonva a fiatalokat a tó környékének tisztántartásába.

Az ifjúságra való odafigyelés egyébként is jellemző az egyesületre, hisz telente megosztják a területet a korcsolyázókkal, hokisokkal és csak egy leválasztott kisebb részen vágnak léket a halak levegőztetésére. Jól látják, sőt bőrükön érzik, hogy mennyire égetően szükség lenne fiataloknak egy szabadtéri közösségi találkozási helyre, hisz sötétedést követően az eldobott üvegek, cigarettacsikkek és sajnos a fűzfák gyakran lehántolt – s ezáltal elhaláshoz vezető – ágai jelzik, hogy ismét vendégek voltak a tónál. Sokat jelentene, ha a közvilágítást további villanyoszlop kiépítésével növelnék, melyhez az önkormányzat segítségét kérik. Az egyesületnek még nincs székhelye, de a lelkes tagság egy rosszabb állapotú helyiség önkéntes rendbeté-

télével is megbirkózna, vagy más civil szervezetekkel is megosztoznának, hisz a napijegyeket árusító kenyérbolt nyitvatartásán túl, így már lehetőség lenne a napijegyek további árusítására, s egyfajta váltó őrhely kialakítására a tó rendszeres bejárása céljából. S itt mondhatni máris egy olyan feladathoz érkeztünk, mely kihívást kell, hogy jelentsen a mindenkori önkormányzat számára, hisz az itt élő fiatalok sorsáról, jövőjéről, értékrendjéről, lehetőségeiről gondoskodni, érte tenni túlmutat a családi kereteken, mert a település jövőjének, népességmegtartó erejének, életminőségének záloga is.

Ahogy az ifjúságügyben is elengedhetetlen a perspektívikus gondolkodás, úgy magát a területet, a Kónya-tó környékét illetően is meg kellene határozni a fejlesztés irányát, megalkotni egy környezetvédelmi szempontokat is figyelembe vevő területfejlesztési koncepciót, melynek bizonyos elemei talán éppen a fenti korosztályt is érintenék. Szóba jöhet a tó méretének megnövelése, mely kedvezően befolyásolná a jelenleg tudatosan befagyasztott egyesületi létszám növekedését, mellette egy tájba illő növényzettel beültetett, a természetes társulásokat, az élővilág védelmét is figyelembevevő kis pihenőparkkal, s az útépítések során odahordott és az esetleges kotrásokból kitermelődő földből mesterségesen épített száncdombbal. Bizonyára jelentős visszatartó erő, hogy nagy horderejű talajmunkáról lenne szó, de a belterületen, a város szívében, a település egyik legrégebbi részén fekvő zöld övezet, a Kónya gyöngyszeme, meghatározó arculati eleme lehetne Turának, ellentétben a tó melletti rész jelenlegi elhanyagolt állapotával.

Seres Tünde

A turai horgászok paradicsoma

Élet a parton

Delporték egyenesen Afrikából érkeztek. Pieter a verseny egyik helyezettje. A nap fénypontja.

Fotók: Ocsovai Zoltán

Nagyszabású vadászrendezvények turai érdekeltekkel

A nyár egyik legszínvonalasabb programja, mintegy 170 résztvevővel, a Hatvan-görbeéri Lőtérén augusztus 7-én délelőtt 10 órától egészen estig zajlott, és kitűnően sikerült!

A felejthetetlen programok főszervezője és műsorvezetője Diligens Melinda, a gödöllői székhelyű Unionmed Zrt. Vadászszervező Irodájának vezetője volt. A vadásznapi aktív díszvendége pedig Pieter Delport, a legendás híró namíbiai hivatásos „fehérvadász”, akit Afrika és Európa szerzte egyaránt ismernek. Hírnevét és megbecsülését kiemelkedő szakmai tudásával, vendégszeretetével és nagyvonalúságával vívta ki. Farmján már sok magyar vadász is szerzett életre szóló élményeket. Ennek kapcsán, Süle József tollából, az „Afrikai vadásznapló” címen megszületett könyv hivatalos bemutatójára is itt került sor.

Az elsőkönyves író munkáját, irodalmi műsor keretében, az elismert mérnök-vadászíró Pető János méltatta és mutatta be. Ezek után Ács Ferenc tulajdonos és kedves családja vezette végig a vendégeket a minden igényt kielégítő sportlőtéren, majd az előkészületek után kezdetét vette egy fakultatív vadászlövészeti verseny.

Közben a nagyszótorban, Diligens Regina közreműködésével peregtek tovább az események: a könyvvásárlás, dedikálás, kötetlen

baráti beszélgetések mellett, az afrikai fotópályázat gyönyörű képeit lehetett megtekinteni, és a legjobb művekre a szavazatokat leadni. Étvágyunkat ínycsiklandozó erdei-gombás vaddisznópaprikással elégíthettük ki. Délután, az eredményhirdetéseket és díjátadásokat követően elérkezhetett a nap fénypontja, a Drumsters ütős együttes vérpezsdítő műsora, egzotikus táncprodukcióval fűszerezve. A tombolasorsolás hatalmas izgalmakat hozott, mert a fődíj nem volt más, mint a Pieter Delport által felajánlott 4000,- Euró értékű afrikai vadászati csomag!

A kivételes eseményen Turáról érkezett vadászok, természet szerető emberek, érdeklődők és családtagjaik is részt vettek, maradandó élményeket és tapasztalatokat szerezve ezzel önmaguknak. Erre a napra mindenki hálásan fog emlékezni.

Takács Pál

Az augusztus vége, szeptember eleje a vadászat főszeszonjának ünnepélyes kezdete. Ilyenkor szokták életre hívni a helyi, regionális és országos szintű vadásznapi rendezvényeket, melyeknek fő célja a magyar vadászat és vadászati kultúra megismertetése és népszerűsítése, a nem vadászok körében is.

Térségünkben ennek egyik jeles képviselője Gólya József (Loby), a hévízgyörki Galgatáj Vadásztársaság tagja, aki egyben a

Galgamenti Természetvédő Egyesület megalapítója. Ez az egyesület fogja össze a Galgamenti, Turával is határos települések természet-, valamint környezetvédelem irányában érdeklődő és elhivatott embereit. Az ifjúság természetszeretetre való nevelése érdekében tettek sokat, amikor saját erőből, idén augusztusban, a tíz év körüli korosztálynak négy napos tábort szerveztek. Az Ipolyerdő Zrt. Kemencei Erdészet területén lebonyolított foglalkozások nagy sikerét bizonyítja, hogy a programokon 14 gyermek vett részt a fent említett négy településről, köszönhetően Gólya József szervezésének és a tábort vezető és felügyeletét elvégző Szalai Zoltánnak.

E tevékenységnek mintegy folytatása volt augusztus 28-án a Hévízgyörki Vadászházban lebonyolított nagyszerű vadásznapi rendezvény, melyet a Galgatáj Vt. és baráti köre szervezett. A vadászokon és családtagjaikon kívül, sok-sok érdeklődő és vendég is megtisztelte az egész napos programokat. Volt itt koronglövészet, kispuskával, maroklőfegyverrel és vadászfegyverrel való célba lövés, íjászat, foci, főzőverseny, kézműves foglalkozások és még sok minden más. A vidám hangulatú összejövetelről, apraja és nagyja egyaránt szép élményekkel és hasznos tapasztalatokkal gazdagodva térhetett haza.

Pető János

SHELL AKCIÓ!

Hétfőtől-Szombatig
Suzuki olajcsere: 8.100,- Ft
4l 10W40 olaj+olajszűrő+munkadíj
 Futómű műszeres vizsgálat: 3.000,- Ft-tól
 Műszaki vizsgára felkészítés

SUZUKI SÓS HATVAN
TEL: 37/342-353

MŰSZAKI VIZSGA!

Hétfőtől-Szombatig
AKCIÓ
SZ.G.K.: 19.900,- Ft-tól
Gépi külső tisztítás: 820Ft-1.450,- Ft-ig
 Eredetiségvizsgálat

SUZUKI SÓS HATVAN
TEL: 37/342-353

A KÉK – ÚTINAPLÓ ÉS ZARÁNDOKLAT

Van egy lány. Sokan ismerhetik, hisz itt él köztünk Turán. Legalábbis hétvége, mikor az egyetemi tanulmányok után hazahűz a szíve a családhoz, a kerthez, a virágokhoz, a macskákhoz. Talán egy-egy helyi kiállításról vagy műv.házasp kézműves foglalkozásról már néhányunknak nem cseng idegenül a neve. Tóth Viktória nyitja meg új rovatunkat, melyet azzal a céllal indítunk, hogy bemutassuk a Turán élő vagy innen elszármazott, de szülővárosával még kapcsolatot ápoló fiatalokat, akik éveik csekély száma ellenére már letettek valamit az asztalra. S ez a „valami” jelen esetben egy diplomamunka, mely egyediségénél, de ugyanakkor közérdekűségénél fogva bejegyezhető a település képzeletbeli dicsőségkönyvébe. A fiatal életpéldákat felkiáltójelnek is szánjuk, hogy megértsük: közös érdekünk ittmaradásra vagy együttműködésre bírnı fiataljainkat, megismerni és megbecsülni tudásukat. Viki – saját bevallása szerint - jól érzi magát Magyarországon és szülővárosában, s talán majd egyszer itt fog letelepedni, élni, alkotni, kertet művelni.

Két nyár – 2008 és 2009. Nyolc hét gyaloglás, 1128 km, az Országos Kéktúra. Jóllehet Viki – saját bevallása szerint – nem a szavak embere, de mégis így első nekifutásra megírta egy 270 oldalas könyvet. A „tabula rasa” ereje. Ez a könyv nemcsak az utazó, hanem a képzőművész szemével is született egyben, aki ez esetben fényképezőgépét és grafikai eszközöket is segítségül hívott, saját illusztrációkkal. Azzal a művészi látásmóddal, mely egy-egy tájból, természeti értékből, épített látnivalóból nem a közhelyeket fotózza le és ragadja meg. Az őszinte, fiatalos, szellemes és felettébb olvasmányos, amolyan „lenemtudomteni” stílusban megírta, praktikus tanácsokkal és kezdő túrázóknak szóló gyakorlati ötletekkel is tarkított, öncélúnak egyáltalán nem mondható könyvbe beleolvassa gondolataink filozofikus irányba terelődnek, mert életbölcsesek születnek a sorok között. Saját olvasatom szerint gondolati párhuzam állítható fel, s így szembesít azzal, hogy az életünk jelképes utazása során sok fölösleges dolgot cipe-lünk magunkkal, terhek hordozunk, amelyek gúzsba kötnek. Ez lehet egy feldolgozatlan probléma, mely később megbetegít vagy tárgyakhoz való ragaszkodás, mely elanyagiasít. Csipetnyit megérzünk egyfajta „lakatlan sziget” effektusból, amely tervezhetetlen, komfort nélküli körülmények között felszínre hozza az emberi találékony-ságot, kiélesíti az elemi gondolkodást, ha úgy tetszik a józan paraszti eszet, megtanulja megbecsülni tenni az apró dolgokat, de minde-nek felett megteremt az alázatot.

– *Téged a természet ihlet meg? Egyáltalán honnan a szeretete?*

– Valami kicsi zöld mindig kell nekem, hogy egyáltalán életben tudjak maradni. A

természet és a túrázások szeretetét családomb alakította ki bennem, akikkel gyerekkoromban először Visegrád környékén, majd a Mátrában kirándultunk nagyon sokat. Emellett általános iskolában cserkészkedtem is.

– *Ami engem igazából megragadott, hogy nem egy klasszikus túrárkönyvről vagy idegenforgalmi kiadványról van szó, hanem egy belső utazásról, melyet mindannyiunknak fontos volna járni, de sokszor mégsem tesszük. Úgy éreztem, hogy az önismereti fejlődéseden túl egyfajta korrajzot is adsz a mai világ „betegségeiről”.*

– A személyiségem fejlődése egyértelmű és szükségszerű volt. Sok mindent át kellett

NÉVJEGY

Név: Tóth Viktória
Életkor: 26 év
Lakóhely: Tura és Budapest kollégium

Tanulmányok: Képzőművészeti Egyetem tervező grafika diploma és tanári szak folyamatban

Védjegye: A Kék (diplomamunka 2010)

Kiállításai: Tura Bartók Béla Művelődési Ház, Fallóskút

Ajánlata a településnek: Tervező grafikai tudása Tura számára (S itt megődulhat a település fantáziája, hogy mely felületeken jeleníthető meg grafikai eszközökkel egy-egy arculati elem művészi igénnyel)

gondolnom a saját dolgaimról, a világgal és az emberekkel való kapcsolatomról, mert a túrán rengeteget kellett alkalmazkodnom. Az útleírás során minden tapasztalatot és látnivalót véleményeztem. Annyit mindenféleképpen elértem, hogy azt érzem, mintha irányban lennék. Most érzem már, hogy mire vagyok képes, és ennek egy lecsapódása ez a könyv.

– *Ennek fényében kiknek ajánlanád ezt a könyvet?*

– Elsősorban azoknak az embereknek, akikben él és munkál a kíváncsiság, s szívesen belevágnának ismeretlen dolgokba, s van elég kitarásuk hozzá, hogy végigcsinálják, amit kítűztek. Ha a konkrét túrázást tekintem, akkor mindazoknak, akiket érdekel Magyarország. Ez egy olyan út, amihez Magyarországon mindenkinek köze van, mindenki ismer legalább egy-két állomást. Mindenkinek van hozzá története, és ettől van közös témánk.

– *Volt, hogy úgy érezted feladod?*

– Ha nem lett volna céltom ezzel az egészszel, én első hét után a hosszú kertem végéig hajtom a túracipőm, és azóta se néztem volna utána. Így, hogy akartam valamit

a túrázással, inkább nem gondolkoztam azon, hogy nem esik jól, csak csináltam. Aztán egy idő után már nem is volt olyan rossz, végül már kifejezetten jó volt.

– *Ahogy saját „keresztutadat” jártad, vezettek és kapaszkodót, megnyugvást adtak a szakrális helyek, az útszéli feszületek, a templomtornyok, kápolnák, rendházak. Mit jelent számodra a hit?*

– Máiig vallásos vagyok, de azt persze én is hagyományos módon gyakoroltam eddig. Viszont számomra ez egy zárandókút volt, de nem az Istennel való kapcsolatom változott, hanem a magammal való kapcsolat, a magamhoz való hozzáállásom. Végig velünk volt az isteni gondviselés.

– *Van-e újabb kitűzött útvonalad az ország megismerése és önmagad mélyebb rétegeinek feltárása céljából?*

– Igen. A kék körnek még van két része. Amit bejártam eddig az Országos Kéktúra volt, de van egy dél-dunántúli (560 km) és egy alföldi (800 km), s ez utóbbi belefut abba az útvonalba, melyet én elsőre bejártam. S kacérkodom a gondolattal, hogy azokból is egyszer könyv legyen. Mindenesetre majd végigfotózom és rögzítem a gondolatomat, benyomásaimat írásban.

– *A könyv végén írod, hogy fontos volt számodra, hogy apukádnak sikerült bizonyítanod. Végre valami számára is kézzelfogható gyakorlati dolgot sikerült csináltál, ami mögött fizikai teljesítmény áll. Környezeteden belül másképp értékelődik a szellemi ill. a fizikai munka? Vagy egyszerűen egy tipikus generációs különbségről, ifjúkori heves lázadásról van szó?*

– Apukámat nagyon sokra tartom és ezért szerettem volna, ha elismer. A művészi munkát, annak komolyságát mindig egy kicsit kétségekkel fogadta. De elolvasta a könyvem és mély benyomást tett rá.

– *Beszéltünk családról, de mi a helyzet a barátsággal? Hisz mindig volt társad az úton, hol a barátódd, hol a kedvesed...*

– Egyedül nem is mertem volna neki-vágni. Szerencsém volt, mert jó emberekkel sikerült körülvennem magam. Sokszor csak órákig csendben róttuk egymás mellett a kilométereket, de volt, hogy órákig be sem állt a szánk. Előfordult, hogy összevesztünk, máskor csak feszültünk csendben, szerencsés esetben pedig sírtunk kínunkban a röhögéstől.

– *Milyen stádiumban tart a könyvkiadás intézése?*

– Még nagyon az elején tartok, de az biztos, hogy kiadót kell keresnem, mert saját finanszírozásban nem tudnám megjelentetni a megtett kilométer alapján eltervezett 1128 példányt. Az eredeti diplomamunkával azonos kivitelezéshez viszont ragaszkodom. Nincs kompromisszum. Külön-külön egy-egy rész vagy újraszerkesztve nem eladó, ez ebben a formában, így együtt értékes, mert lélek van benne.

– *Aki a megjelenésig szeretne valamit látni Tőled, hová menjen?*

– A kibővített fallóskúti templom ablakaira én festettem a 8 Boldogság üvegablakokat. A 22. születésnap ajándékom az volt, hogy a felszentelés után az első szentmisét értem ajánlották fel.

Bár a könyvkiadás szakmai berkeiben nem vagyunk járatosak, da ha Pető János kollégánk állítása igaz – miszerint egy könyv egy borítón eldől –, akkor a kedvező feltételek ez esetben adottak. Amíg nyomtatásban nem jelenik meg, addig a meglévő 10 példány jár kézről-kézre, továbbá az interneten olvasható: <http://www.irodalmijelen.hu/node/5380>. Mindenesetre az biztos, hogy én kedvet kaptam a túrázáshoz.

Seres Tünde

IDÉZET A KÖNYVBŐL

„Ha eljutsz nap végére, ahova akartál, akkor boldog vagy és büszke, ha pedig nem, akkor kiötölsz egy új módszert, amivel holnap majd minden jobban megy. Dorog után kezdtem ráérezni erre az ízre. Eddig csak azt sikerült megtapasztalnom, hogy milyen fájdalmasan földközeli és valóságosak a korlátaim. Azt hittem, erős vagyok, és különben is „csak” annyi lesz az egész, hogy föl kell emelni egy 14 kilós táskát, aztán sétálni pár kilométert. Ma már tudom, hogy nem ezek a kulcsszavai a dolognak. Hamar eljutottam arra a pontra, hogy vagy hazamenekülök és elfelejtem az egészséget, vagy elfogadom, hogy nem is vagyok olyan „menő”. Ezután pedig némi alázatot tanúsítva az Út iránt, szépen elkezdtem „megtanulni”. Rövid távon erről szól a történet. Hosszú távon végül olyan felbecsülhetetlen értékeket és tapasztalatokat adott, amik addig egész életemben hiányoztak.” (Tóth Viktória)

TÁBOR HÁTRÁNYOS HELYZETŰ GYERMEKEKNEK

Immáron 2. alkalommal került megrendezésre, június 21-25-ig a nyári napközis tábor, amelynek a Park úti általános iskola adott otthont, az elmúlt évhez hasonlóan. A táborban 30 tanuló vehetett részt, elsősorban a Gyermejkölési Szolgáltatnál nyilvántartott hátrányos helyzetű gyermekek.

– *A tábor szervezőjét és vezetőjét, Rácz Jánosnét kérdeztem, milyen programmal várták a gyermekeket?*

– Az első nap az ismerkedéssel telt, sok játékkal ismerkedhettek meg a gyerekek. A zárónapon bemutatásra kerülő vásári előadás szereposztása is ezen a napon történt. Kedden a kézművesség jegyében telt a nap. A gyermekek a zárónapra készítették el többek között a szülőknek és a támogatóknak szóló meghívókat. Lehetett még gyöngyöt fűzni, üvegfestéssel is gyönyörű munkák születtek.

A zárónap kellékeit is ezen a napon készítettük el, ezzel is szemléltettük a vásári hangulatot. Szerdai nap érkeztek a rendőr nénik, akik megengedték, hogy a gyermekek beülhessenek a rendőrautóba és a szirénát, valamint a villogófényt is kipróbálhassák. Eközben a rendőr nénik ügyességi kerékpáros pályát készítették, amelyen a gyermekek végigmentek és helyezéseket értek el, hibapontok és az idő függvényében. Közlekedési tesztlap kitöltésére is lehetőség volt, akik vállalkoztak apró ajándékokat kaptak. Délután a turai Önkéntes Tűzoltó Egyesület vonult ki az iskola udvarára. Itt a tudástárukat gyarapíthatták a gyerekek. Megtanulhatták a tűzoltók számát, mit kell tenni tűz esetén, kit kell értesíteni, mit kell közölni. Megnézhették a tűzoltó autó felépítését, mi hol helyezkedik el benne, mit mire használnak a tűzoltók. A baleset esetén a járműbe szorult sérülteket milyen eszközökkel és hogyan szabadítják ki. Itt is volt ügyességi játék: tömlőgurítás, fecskendőpróba. A tűzoltók bemutatója után a „kalandpályát” vehették birtokba a merész vállalkozók, három pályát lehetett kipróbálni (pókháló, egyensúly, csúszó pálya). Biztosító kötel, védősícsák és megfelelően tapasztalt személyzet vigyázott a gyermekek biztonságára. A negyedik napon a Jászberényi Állat- és Növénykertbe kirándultunk, ahol sok háziállatot és vadállatot csodálhattunk meg. Voltak itt oroszlanok, páviánok, szurikáták, a kifutónál vidrák, különböző egzotikus és hazai, réti madarak. A medvék, a majmok, a mosómedvék, valamint a pelikán etetését is láttuk testközelről, amit az állatgondozó magyarázata egészített ki. Legnagyobb kedvenc a vadállatokon kívül a ló volt, a gyermekek meg is simogathatták, amivel nem tudtak betelni. Majd a Pótkerék Csárdában csillapíthattuk éhségünket. Volt olyan gyermek, aki most volt először étteremben. Fáradtan, de élményekkel gazdagon értünk vissza a táborhelyre.

Az utolsó napon sem unatkozhattunk. Akadályversenyen mérkőzött meg a két csapat, ahol mindenki „aranyérmet” és különféle édességeket is kapott (törökméz, kakasos nyalóka, csoki). Izgatottan vártuk a délutánt. A szülőket és a meghívott vendégeket invitáltuk a vásári kavalkádra. A gyerekekkel minden nap próbáltunk, hogy jól sikerüljön a rövidke, de annál tartalmasabb műsor. A gyermekek által teremtett vásári hangulaton mindenki szerepelt. Volt olyan, aki tükrös szívet, törökmézet kínált, de pécárus is volt. Volt, aki szoknyát szeretett volna vásárolni, de nem talált „derékra simulót”. Volt, aki csizmát, ködmönt, trombitát kínálgatott a vevőknek. A pulóveres nagy sikert aratott, tetszett az „eladóknak”. Az almaárus is fennhangon kínálgatta a portékáját, itt közös körjáték is a műsor része volt. A lóvásárban is jó alkut kötöttek, elégedett volt a vásárló, mert lealkudta a ló árát. A vásári kavalkád utolsó részében halat vehettek a vásárban, ezzel a pénzük is elfogyott. „Vásárunknak vége lett, a sok árus haza ment.” A tapsviharból

arra lehetett következtetni, hogy tetszett a műsor a nézőknek. A délután hátralévő részében Activity-t játszottunk, jókat derültünk az „előadókon”, akik ötletesen mutogatták el a szólásokat, közmondásokat.

– *Feltételezem, hogy támogatók, önzetlen segítők nélkül nem valósulhatott volna meg a tábor...*

– Köszönet illeti a támogatókat a Gyermejkölési Szolgálat és a gyermekek nevében is. Nélkülük nem lehetett volna ilyen gazdag, élményekkel teli ez a néhány nap. Bízva abban, hogy sikerült a résztvevő gyermekeknek örömet szerezni, minden kedves támogatóknak köszönjük a felajánlást és a sok segítséget. Reméljük, hogy jövőre is megrendezésre kerülhet a Nyári Napközis Tábor.

Támogatóink: Aqua Fontis Patika, Bangó Józsefné – élelmiszerbolt /Alsóerdősor/, Cégkliniká 2 Ezer Mester, Demény Zsolt – Zöldség-gyümölcs, Grafit Papír Írószer - Diós István, Domoszlai Pékség, Füstös Gábor, Turai L&L Kft., Gécsi István, Kistérségi Gondozási Központ Aszód, Harmónia Bútorbolt /Körforgalomnál/, Hevesy György Általános Iskola, Juhász Sándorné – keleti cukorkás, Kabai Róbert – mézeskalácsos /Jászberény/, Katolikus Karitasz, Tóthné Klippán Hedvig, Krisztina és Társa, Lakástextil - Zséli Erzsébet, Maros Ép-Ker, Napraforgó Fotókör - Takács Pál, Hatályák Optika, Piacéri játékbolt - Böbe néni, Polgármesteri Hivatal, Pótkerék Csárda, Pusztai 100Ft-os Bolt, H&T Pékség, Sportland, Swing kisáruház, Tamás Vendéglő, Tulipán Bútorbolt /Tabán út/, Virgancz Festékbolt

Külön köszönet: Aszódi Rendőrőrs - Hajdú Henrietta főtörzsőrmesternek, Gödöllői Rendőrkapitányság Közlekedési Osztályának, Baranyi Andrásné Erzsike néni (mindennapi tízórai és uszonna elkészítője), Erdélyi Ági néni (önzetlen és áldozatos munkájáért), Erdélyi Gábornak segítő munkájáért, Füstös Gábornak és csapatának a kötélpálya létrehozásáért, Gólya Ági néni és csapatának a finom ebédekért, Gécsi Istvánnak a jászberényi kirándulás megvalósulásáért, Hegedűs Józsefnének az áldozatos munkájáért, Horváth Boglárka turai család gondozónak, Tóth Ilonka néni segítő munkájáért, Turai Önkéntes Tűzoltó Egyesületnek a tűzoltó bemutatásért, Veresné Tar Erikának az akadályverseny lebonyolításáért.

Takács Pál

CSERKÉSZTÁBOR A PILISBEN INDIÁNSZEMMEL

Az 1032-es Kaszap István cserkészcsapat idén a Pilis-hegységben tűzte ki táborának helyszínét. A tábor 2010. július 5-14-ig tartott, ahol 36 cserkész az indiánok életformáját követve töltött el tíz napot.

Egész évben minden cserkész a nagy nyári táborra készül. A kisebbek tanulnak, mert tudják, hogy tábor végén számot kell adni a tudásukról, a nagyobbak, pedig a szervezésből veszik ki a részüket, hogy ez a tábor még emlékezetesebbre sikerüljön. Kiszakadni a hétköznapi életből és hozzászokni a nomád körülményekhez, ahhoz hogy sátorban kell aludni, és lavórban tudsz csak fürdeni nem is olyan nehéz, hiszen a hangulat jó mindig és ez segít megszokni az új környezetet. A végén már annyira tudunk alkalmazkodni, hogy nem is szeretnénk hazajönni. Mielőtt a csapat elfoglalná a táborhelyet, azelőtt pár nappal a rover cserkészek és a Fenntartó Testületből

néhányan előre mennek előkészíteni nekünk a terepet. Az ő dolguk a fontosabb tábori építmények felépítése, a konyhasátor, a közösségi sátor, a fürdőszátrak felállítása, hogy nekünk már csak a saját sátraink felállítása, és egyéb apróságok, mint a tábori kereszt felállítása legyen a dolgunk.

A cserkész tábor nemcsak móka és kacagás, vannak fárasztó napok, de emellett sokkal több az olyan pillanat, amiért azt mondod, hogy megérte eljönni. A környék felfedezésére több alkalmunk is akadt. A portyák során bebarangoltuk a tábor környékét. Megmászunk sok-sok kaptatót, persze lefele is mentünk, de fölfelé sokkal izgalmasabb volt. Az egyik ilyen portya össze lett kötve egy hadijátékkal is. Több alkalom akadt, amikor elbarangoltunk a Zsvány-sziklákhöz, megmászuk a Vaskapu-hegy 651m-es csúcsát, ellátogattunk Klastrompusztára, az egykori Pálos-kolostor romjaihoz, fölkapaszkodtunk a Legény-barlanghoz. Nem messze Pilisszentkeresztől, Pilisszántó mellett található a Csillagösvény, amelyhez több portya alkalmával is kilyukadtunk. Az itt található fából kifaragott oszlopok egy-egy híres magyar történelmi személyt ábrázolnak, amiket ismert színészek terveztek meg. Itt van még a Sziklaszínház és kétornyú Boldogasszony Kápolna is.

Ezek mind könnyebb túrák voltak, az igazán nehéz megpróbáltatás a rover cserkészre várt. Szombat délben 24óra túrára indultak. Erre az alkalomra péntek este érkeztek a táborba további rover cserkészek is. A kilenc fős rajnak szánt útvonal nem volt éppen könnyűnek nevezhető. Voltak olyan szakaszok, ahol egymást segítve négykézláb tudtak csak haladni, és voltak olyanok, ahol sziklát kellett mászniuk. Egy itt történt eset is bizonyítja, hogy a táskánkat nem szabad akárhova letenni. A nagytúra alatt ugyanis az egyik cserkésztestvérünk táskájának tartalmát, amíg mindenki aludt, az éj leple alatt átrendezte egy róka. Ettől eltekintve sérülések nélkül élményekkel gazdagodva egyben visszaérkeztek másnap ebédre a táborba.

A tábor lazább napjai közé tartozott, amikor elérkezett a strandolás ideje. Leányfalura látogatott a csapat, ahol egész napos ejtőzés következett a termálvizes strandon. A pihenés és feltöltődés napja a táborban is mindig a vasárnap. Ilyenkor nincs reggeli torna, egy órával később van ébresztő, és a csapat szentmisén vesz részt a közeli faluban. Idén mise után a tájhozát tekintettük meg, ahol egy kedves szlovák származású bácsi vezetett körbe minket, és mesélt érdekes dolgokat. Kézműves program idén is volt. Lehetett nemezeléssel labdát, fülbevalót és karkötőt készíteni, emellett csomózással kartót fogni. Az itt készített apróságokat mindenki eltehetette, mint az idej táborból hozott emléket.

Ha már táborhelyünk történelméhez olyan nevek köthetők, mint Boldog Özséb, Bánk Bán tragédiája, és Árpádházi Szent Erzsébet, akkor illik megismerni jobban a hely történetét. Erre segítségünkre volt a helyi plébános, Ackermann Antal atya, aki egyik délelőttjét arra áldozta fel, hogy előadást tartson nekünk a temp-

lomban Pilisszentkereszt múltjáról. Sok-sok érdekességet mesélt nekünk mind a környék mind, pedig a táborhelyünk történelméről.

Tavalyihoz hasonlóan idén is volt Meseerdő. Mivel a kerettörténet az indiánéletre volt építve, ezért a Pocahontásra esett a választás a Meseerdő témájaként. Gyertyákkal kirakott úton kellett 3-4 fős csoportokban sötétedés után végighaladni. Különböző állomásokon más-más jelenetet játszottak el a szereplők. Az állomások között, pedig váratlanul, a bokrok mélyén lapulóló ijesztgetők rémítették meg a csapatokat.

Ahogy közeledik a tábor vége, mindenki egyre jobban koncentrálna rá váró próbáztatásra, vagyis vizsgára. Egy teljes nap van a hagyományos akadályversenyre szánva. 10-11 különböző témákkal foglalkozó állomás, ahol mindenkinek a legjobb tudása szerint kell teljesíteni. A legnagyobb izgalom a kicsik között érezhető, mivel ők az újoncpróbára készülnek. Aki sikeresen veszi az akadályokat, az fogadalmat tehet, és onnantól számítva igazi cserkésznek mondhatja magát. Idén ősszel a templomban eredményes próbatétele miatt fogadalmat tehet: Kókai Bence, Kovács Gergő, Kerti Virág, Szabó Mercedes, Nemes Adrienn, Kómár Péter, Scheigl Márk, és Szabó Gábor. A csapatvezetés minden cserkész munkáját figyelemmel kíséri a tábor ideje alatt, és a legkiemelkedőbb teljesítményt nyújtott cserkészt jutalomban részesíti. Idén Gólya Eszter, Farkas Brigitta, Kronovetter Márton és Pásztor Kristóf teljesített kiemelkedően a tábor alatt.

Táborbontás után úgy hagytuk ott a terepet, ahogy kaptuk, eltüntettük a szemetet, visszatettük a táborútznak kiásott gödröt, összecsomagoltuk sátrainkat, és fájó szívvel búcsút vettünk Klastromkertől. Köszönetet szeretnénk mondani Barczy Zsolt csapatparancsnoknak, aki ismét felejthetetlen tábor szervezett nekünk. Sáráné Buzás Ágotának, aki finom ételeket főzött nekünk ismét. Barcziné Nyitrai Máriának, aki megszakításokkal, de részt vett táborunkban és ellátta sérüléseinket. Köszönet jár még a Fenntartó Testület két tagjának: Kis Andrásnak, Kuti Józsefnek és a kiépítőnek a táborhely előkészítéséért, valamint Belovai Tibornak és Petrovics Gyuszi báknak a csomagok szállításáért, és mindazoknak, akik támogatták csapatunk táborozását.

Pásztor Edina

GALGA EXPEDÍCIÓ

Amikor véget ért az augusztus 1-7-ig tartó Galga Expedíció, nem egy „öreggalgásunk” és más érdeklődő tette fel azt a kérdést, hogy milyen volt az idej táborunk. Az idén azonban egy másik kérdéssel is találkozhattunk sok esetben, amely úgy hangzott: A Galga Expedíció miért nem a Galga vidéken táborozik, miért a Tápió mellett végzi kutató tevékenységét, felfedező munkáját már második alkalommal?

Őszintén el kell mondanunk, hogy nem az első eset táborozásunk 37 éves történetében a szomszédolás, amely lehetővé teszi számunkra, hogy egy kissé kipillanthassunk a szomszédos tájegységekre

és tapasztalatokat, adatokat gyűjthessünk szülőhazánk életéről, helyzetéről. De, hogy miért választottuk Tápiógyörgyét az idén ismét, arra az a legdöntőbb válaszuk, hogy itt egy olyan települést ismertünk meg, amely csodálatosan rendezett, egy emlékművekkel és más meglepetésekkel teli falut fedeztünk fel, ahol nagyon jól éreztük magunkat. Valamennyiünknek megtetszett a madárdalos, tiszta környezet, az itt élő emberek segítőkészsége, szeretete, amelyet ez alkalommal is megköszönünk vendéglátóinknak.

De hát lássuk, hogy valóban hogyan is sikerült az expedíció idei tábora. Benke Barbival, a tábor krónikásával beszélgettünk a tábor gazdag programokkal teli hét napjáról.

– Nem is hét nap volt az – mondja Barbi -, hiszen már július 31-én megérkezett a tábori felszerelés és a nagyon tetszetős sátorország felépítői.

– *Kik voltak az idei tábor vezetői?*

– Abért Zsolt, Kuti Békési Judit, Gyenes László, Jenei Csabáné, Horváth József, Mátyás István és Vámos László. De alkalmanként besegítettek egykori galgás látogatóink is, a Békési házaspár, Kúti Gábor, Czira István, Molnár Szabolcs, Nagy János és neje, valamint a csak „Kemi”-ként ismert hévízgyörki öreggalgásunk barátjánőjével.

– *Nagy örömiükre szolgált, hogy kedves Erdélyi barátaink ismét velünk voltak.*

– Igen, az idén vonattal utaztak el hozzánk, 11 gyermek és két vezető: Ferencz Károly csikszentimrei iskolaigazgató, valamint András Éva tanárnő.

– *Beszélgessünk egy kicsit a programokról!*

– Vasárnap délelőtt fél 12-kor érkezünk a táborba. A megérkezés után az első dolgunk az volt, hogy négy csoportot választottunk: 7 fő, Király FC, Fura Figurák, és Liliom kastély. Ezt követően megmártóztunk a medencében, majd miután kipancsoltuk magunkat, sétáltunk egyet ebben a csodálatosan szép faluban. Vacsora után pedig rőzsét gyújtottunk, majd fellobbant a nyitótábortűz, amelynek melege végigkísért bennünket az itt eltöltött napokban.

A második napot reggeli tornával kezdtük, majd Mátyás István, a BRFK közlekedési rendőrhelyszínelője tartott egy nagyon értékes és érdekes előadást, melynek keretében megtanulhatták a tábor lakói, hogyan kell mintát venni bútorokról, ujjlenyomatokat előhozni mágneses por segítségével, miket kell a nyomok mellé helyezni és azokat hogyan kell szakszerűen rögzíteni. Az előadás után a táborlakók is kipróbálhatták a különféle eszközöket. Ezen a napon Gyenes László vette át az irányítást, melynek lényege az volt, hogy többféle ördög-lakatot próbálhattunk ki több-kevesebb sikerrel. Később lehetőségünk nyílt a Méta nevű játék megismerésére. Ez a játék hasonlít a baseballra. Két csapat játszik, az egyik üti a labdát, a másiknak pedig el kell kapnia. Ezt a napot egy totó kitöltésével fejeztük be.

A további napokon voltunk a komposzttelepen, ahol megtanulhattuk, hogyan készül a komposztföld. Volt egy környezetvédelmi akadályversenyünk is, ahol 10 állomást kellett megkeresni. Drogellenes előadást hallhattunk Molnár Szabolcstól, a BRFK kábítószerellenes őrnagyától. Az előadás keretében megismerhettük, hogyan jutnak el sokan a könnyű drogoktól a veszélyes kemény drogokig. Az őrnagy 6 nagyfiút meg is vizsgált, természetesen az eredmény negatív volt. A mellettünk táborozó karatésok kis tanfolyamot tartottak nekünk, majd focimeccsre hívtuk meg őket, amelyet galgásaink 6:4-re nyertek meg. Egy alkalommal meglátogattuk a tápiógyörgyei tájházat is, ahol megtanultuk a kenyérlángos elkészítését, amelyet meg is kóstolhattunk. A Békési család szervezésében most is sor került a Népjáték Olimpiára, amelyen nagyon sikeresen szerepeltek csoportjaink. Az ötödik napon közlekedésbiztonsági

vetelkedő, majd főzőverseny volt a programunk. Az utolsó napon kézműves ajándékot készíthettünk valamennyien egy tanárnő vezetésével.

– *Hogyan zajlott le a tábor értékelése és zárótábortűz?*

– Csaknem mindenki kapott szép ajándékot és a tábortűznél valamennyien gyertyát gyújtottunk, amelyek csomkjait hazavittünk emlékül.

A tábor vezetője Abért Zsolt rendelkezésemre bocsájtotta a támogatók névsorát az alábbi szavak kíséretében:

– Köszönjük támogatóink segítségét, nélkülük nem jöhetett volna létre a 37. Galga Expedíció. Egyben engedj meg Pali bácsi, hogy a te részvételéd, segítségedet is megköszönjem, főleg a tábortűznél mondott beszédeidet!

Támogatóink: Maros-Ép Ker Kft., Bendzsó Beton, Szélyes Józsefné, Geovitek Kft., Kuti István „Bóha vendéglő”, Galga COOP, Máté Referencia, ELMOTECH Kft., Galgamenti Szövetkezet, Bácskai Elemér, Virganc Festékbolt, Lípcei Söröző, Kék Páfrány Virágbolt, Marcsi Falatozó, Sportland, Fortuna Büfé, Sped-Pack Kft., Székely Család Gyöngyös, Sára Péter, Baranyi Kft., 100 Ft-os Bolt, Turai Takarékszövetkezet, Turai Tanulókért K.K. Alapítvány, Tura Város Polgármesteri Hivatal, Budapesti Rendőrfőkapitányság Kábítószer Elleni Osztály, Szolnok Városi Rendőr Kapitányság Balesetmegelőzési Osztály, Kövi-Sec Bt., Tóth Mihály tanár

Takács Pál

SZINI-MINI TÓALMÁSON

A turai diákszínjátszócsoporthoz, a Szini-mini és a hatvani drámacsoport idei nyári tábora Tóalmáson közösen rendezte meg. Augusztus 2-án indultak biciklivel a táborozók, hogy meghódítsák a tóalmási kempinget. 10 iskolás tanuló, 6 ifi, akik a Turai Komédiások ifjúsági csoportjának tagjai és 3 felnőtt kísérő alkotta a

tábor lakóit. Az út izgalmasnak ígérkezett, ám a sátrak felverése nagy kihívásnak bizonyult a résztvevők számára. Két táborlakót, Diligens Reginát és Sima Franciskát kérdeztem élményeikről

Cs.P.: *Milyen programokon vettetek részt a táborosorán?*

D.R.: Keddtől csütörtökig minden délelőtt drámaórák zajlottak. A dráma nagyon más műfaj, mint az általunk színpadra vitt mesék. Van egy történet, mely a vezérfonala a drámának, de a dráma rendezői nem a csoportvezetők, hanem a résztvevő gyerekek.

Cs.P.: *Miről szólt az idei dráma?*

D.R.: Georg Orwell Állatfarm című műve került feldolgozásra. A mű helyszíne egy állatfarm, ahonnan elzavarják az embereket, mert azok kizsákmányolják őket és az állatok veszik át az uralmat. Kialakul egy vezető réteg az állatok között, amelyik semmiben sem különbözik az emberek kizsákmányoló magatartásától. Üres frázisokkal próbálják a hatalmat fenntartani, ennek segítségével sikerül megvalósítani egy önkényuralmi rendszert.

Cs.P.: *Hogy sikerült megvalósítani a gyerekeknek ezt a történetet?*

S.F.: Az órák elején mindenkinek lehetősége volt szerepekre licitálnia. A legnépszerűbb a macska szerepe volt. Nehezen ment a szerepekbe belebújni. Mindenki megépítette a házikóját, ahol az általa játszott állat lakik.

D.R.: Vezetőt választottunk, kialakult a demokrácia, konfliktusok nélkül. Néha külső segítséget kellett alkalmazni, hogy létrejöhessenek konfliktusok. Ez egy jól összehozott társaság, ahol a viták és veszekedések nem gyakoriak, ezért ment nehezen az összetűzések kiprovokálása, még szerepben is. Kevés volt az idő arra, hogy befejezzük a drámát, sajnos a megoldása a történetnek lemaradt.

Cs.P.: *A délelőtti programokon túl, milyen szórakozási lehetőségeik voltak a táborlakóknak?*

S.F.: Mivel a kempingünk a strand mellett volt, ezért minden délután lehetőség volt 2-3 órát strandolni. Vizibajnokságra is sor került, melynek feladatai közé tartozott a víz alatti úszás, a vízijet verseny és a vízipisztoly párbaj.

D.R.: Három csoportot alakítottunk. A vetélkedők, az esti programok és a vacsora főzés során együtt dolgoztak a tagok. Feladataik közé tartozott a zászlókészítés, csoportnév választás. (Charlie angyalai, Borzacskák, Honfogmanók). Tartottunk Állati szépségversenyt. Az én kedvencem a katicabogár és a kis leopárd volt. Egy másik este videoklipet kellett csinálniuk a csoportoknak. A vezetők kiválasztottak három zeneszámot, a csoportvezetőknek pedig ki kellett húzni egyet közülük. Láthattuk a Kismalac és a farkas című mese feldolgozását, egy abszurd álom az álomban játékok sellő lányokkal, valamint egy férfi életét ábrázoló előadást a gyerekkortól a nyugdíjas korig.

S.F.: Az utolsó közös esténken pedig Weöres Sándor Bóbita című versét kellett több műfajban feldolgozni. A csoportok közül az egyik a magyar nóta műfaját kapta. Nagyon vicces, kocsmái történetet dolgoztak fel belőle. A másik csoport opera és balett műfajt kapott, láthattunk egy bebábozódott szellemet, fehér ruhás balett-táncosokat, és egy meglovagolt malacot. A harmadik csoport pedig az operett műfajjal próbálkozott. Különböző operettslágereteket építettek az előadásukba. Erre az estére hivatalosak voltak a szülők is, így az elmúlt napok legsikeresebb előadásait is bemutattuk nekik.

S.F.: A legnépszerűbb játék a gyilkosos volt. Esténként lehetőség volt táncolni és ismerkedni is, disco keretében, mivel nem csak mi táboroztunk a kempingben.

Cs.P.: *A vacsorákat hogy oldották meg a csapatok?*

S.F.: Minden csoport az utolsó megbeszélésen megkapta a vacsorafeladatát. Első este nyársaltunk, második este a Borzacskák főztek nekünk tojásos lecsót. Szerdán a Charlie angyalai paprikás krumplival leptek meg minket, miben még egy kis ajándékot is találhattunk. Utolsó este pedig a Honfogmanók készítettek chilis babot.

D.R.: Külön szeretnénk megköszönni a turai polgármesternek, hogy használtra bocsájtotta a pavilonsátrat, a Domoszlai Pékségnek a reggelinket és a Tóalmási Általános Iskolának az ingyenes teremhasználatot.

S.F.: És persze nem felejtjük el Diligens Károlyné Jutka néninek, Diligens Karcsi bácsinak és Gólya Áginak megköszönni a lehetőséget, hogy részt vehettünk a táborban. Reméljük jövőre lesz folytatás!

Csányi Petra

KÉZMŰVES NAPKÖZIS TÁBOR

A helyi napközis táborok történetében úttörő szerepe volt a Bartók Béla Művelődési Ház által a Falumúzeum udvarán szervezett kézműves tábornak. Mi természetesnek vesszük, hogy a Falumúzeum épülete mindig takaros, a kiskert gondozott, a falak újra és újra tapasztva vannak, a kiállítási anyagok tiszták és vasaltak, a padló olyan seprt, mintha a szobákban nem is az anyaföldön járnánk. Hiszen munkaköri leírás ide vagy oda, Marika néni lelkiismerete szerint teszi a dolgát elmaradhatatlan segítségével, férjével, Sanyi bácsival. Teszi azért, hogy a nem is jelentéktelen idegenforgalom, s na persze a táborlakók számára is vonzó helyszín legyen.

A tábor ezidáig töretlen szakmai vezetője Dolányi Anna Nusi, népi kismesterség szakoktató, a Turáért Emlékérem birtokosa, aki évek óta sikeres kézműves szakkört működtet az intézményben. Az ő neve Turán már szorosan egybeforrt a néphagyományőrzéssel, hiszen népi gyermekjáték és néptánc csoportjai, betlehemesei, turai és gödöllői szervezésű táborokban tartott kézműveskedései, turai hímzett mézeskalácsai, szövés-fonásról írt szakdolgozata, a turai népi gyermekjátékok témájában megjelent, felsősoktatási pedagógiai tananyagként is használt könyve országosan közismertté tette. Ez utóbbi irodalom, már évek óta hiánycikk az oktatásban, így megérett arra, hogy újból kiadásra kerülhessen.

Nusi foglalkozásvezetésével idén, azaz már negyedik alkalommal, 22 gyerek próbálhatott ki hagyományos és modern kézműves technikákat augusztus 2-6-ig. A foglalkozások között volt szövés, agyagozás-korongozás egy váci fazekas házaspár segítségével, képeret és papírsárkány készítés, bőrozés, nemezelés.

A minden napi alkotó tevékenység mellett, a Falumúzeum gondnoka, Seresné Marika néni vezetésével ismerkedtek a gyerekek

NYÁRI TÁBOROK

a helytörténeti-néprajzi gyűjteménnyel. A Békési Pista bácsi által kölcsönzött eszközökkel volt csilliközés és karikahajtás, de talán a legnagyobb sikere és közösségkovacsoló ereje mégis a métázásnak volt, melyhez ideális terepet biztosított a mára már befüvesített egykori kertrész. Az egyik tábori napot muzsikaszó színesítette Unger Baláznak köszönhetően, aki nem csak bemutatta a hangszereket, hanem lehetőséget biztosított kipróbálásukra, felfedezve újabb zenei tehetségeket. A foglalatok mellett a szabadságot élvező fülek nap mint nap kihegyezve hallgatták Katona Janka, Hargita lányának ízesen elmondott, tanulságos népmeséit.

Az ünnepélyes táborzáró – szokásos módon – szülői részvétellel került megrendezésre, játékkal, a tábori fotókból összeállított vetítéssel, kiállítással, babgulyással, sok-sok nevetéssel.

Táborvezetők voltak: Katona Hargita és Újvári Tünde, állandó segítők: Sára Barbara és Sára Brigitta, alkalmi segítők: Gyenes Orsolya és Karácsondi Márta, étkeztetésben segédkezők: Kis Jánosné és Seres Sándorné. A szervezők köszönetüket fejezik ki: Tura Város Önkormányzatának a támogatásért, a Domoszlai

Pékségnek és a H & T Tura Kft.-nek a péksüteményekért, a Demény Zöldszépboltnak a gyümölcsökért, Marinka Sándornénak a babgulyás elkészítéséért, a Városüzemeltetési Csoport tagjainak a sátorállításért és az ebédhordásért, a Kastélykerti Óvoda konyhai dolgozóinak az ebéd elkészítéséért, Seres Csillának a fotózásért, Lukács Péternek a digitális fotóalbumért, valamennyi segítőnek, akik munkájukkal hozzájárultak a tábor sikeréhez.

Seres Tünde

PROGRAMAJÁNLÓ

SZAKKÖRÖK A TURAI BARTÓK BÉLA MŰVELŐDÉSI HÁZBAN

KÉZMŰVES SZAKKÖR

Folytatódik szeptember 18-tól szombatonként 10-12 óráig. Részvételi díj: 300 Ft/alkalom. Foglalkozásvezető: Dolányi Anna

ÓVODÁS NÉPI GYERMEKJÁTÉK

Beiratkozás szeptember 21-én, kedden 16.30 órakor a turai művelődési házban. Foglalkozásvezető: Gyenes Orsolya

NÉPTÁNCOKTATÁS

A jászberényi Viganó AML turai néptánc tagozatára ismét lehet jelentkezni. Szülői értekezlet, beiratkozás szeptember 23-án, csütörtökön 18 órakor a turai műv. házban. Néptáncoktató: Dudás Dániel

ZSIGA ILON HÍMZŐSZAKKÖR

Folytatódik szeptember 23-tól csütörtökönként 17 órától. Foglalkozásvezető: Újvári Tünde

NÉPZENEOKTATÁS

Jelentkezés HEGEDŰ, BRÁCSA, NAGYBŐGŐ, CIMBALOM szakokra. Beiratkozni már csak korlátozott számban lehet október 15-ig keddenként 14-18 óráig. Gyere te is, ha egyszer szeretnél olyan zenekarban játszani, mint a Zagyva Banda vagy a Cimbaliband! A tanítványok hivatalos zeneiskolai bizonyítványt kapnak! Bővebb információ: Unger Balázs 06-20/823-1180, vagy a műv. házban 06-30-638-4603, kultura@vnet.hu.

KASTÉLYKERTI ÓVODAAVATÓ

Helyszín: Kastélykerti Óvoda.

Időpont: Október 1., péntek 11 ó

Tura Város Önkormányzata és a Kastélykerti Óvoda sok szeretettel meghívja az óvoda újonnan épült tornaszoba és foglalkoztató részlegének ünnepélyes átadására és felszételésére. A megnyitó ünnepség műsorát a Bóbita Alapítvány fedezi. Közreműködnek: az intézmény ovisai, Maczkó Mária népdalénekes, a Világ Női Kórus (karnagy: Kis Anita). Emellett „Népmesés meglepeté-sekkel”, a Bóbita együttes gyerekkoncert-ével, ugrálóvárral, egyéb játék- és mozgás-lehetőségekkel várnak szeretettel minden érdeklődőt.

APRÓHIRDETÉS

Kerti és karbantartási munkára keresek alkalmi munkaerőt. **Tel.: 06-30/9461-105.** Oltvai Gellért

50. FOLKKOCSMA

Helyszín: „Bóha” kocsmá.

Időpont: Október 1., péntek 20 ó

A Zagyva Banda sok szeretettel hívja a népzene és néptánc szerelmeseit jubileumi folkkocsma-jukra. Vendég zenekarok koncertjei: Fix Stimm, Cimbaliband. Utána hajnalig tartó táncház a Zagyva Bandával. A belépés díjtalan.

BARÁTSÁGOS FOCIMÉRKŐZÉS

Helyszín: Tura Sportpálya

Időpont: 2010. október 2., szombat 14 ó

Csapatok: Tura 2003 Team Roma csapat – MTV focicsapata. Kísérőrendezvények:

– Perselyes adománygyűjtés a turai árvízkárosultak javára a házigazdák és a Magyar Vöröskereszt közös szervezésében.

– Ingyenes egészségügyi szűrővizsgálatok

– Magyar Televízió helyszíni felvétele.

A szervezők tisztelettel várnak mindenkit, hogy segítő szándékukat kifejezzék!

TURAI KOMÉDIÁSOK BEMUTATÓJA

Helyszín: Művelődési Ház Tura

Időpont: Október 9., szombat 19 ó

Műsoron: AZ ÖRDÖG NEM ALSZIK c. vígjáté..

két felvonásban Rendező: Diligens Károlyné.

Jegyárak: gyerek (18 évig) és nyugdíjas - 300 Ft, felnőtt - 500 Ft

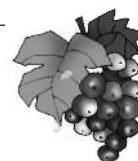

SZÜRETI BÁL A ZAGYVA BANDÁVAL

Szervező és helyszín: Piszé's Garage Cafe

Időpont: Október 15., péntek 20 óra

A belépés díjtalan. Zsindelyes pálinka várja az érdeklődőket.

„Élettársunk” az erdő

Az erdő olyan ökológiai egység, melyet a talaj, a domborzat, a klíma és az élővilág együttes hatása determinál. Az emberi beavatkozások régóta irtják ugyan erdeinket, de ez kezdetben csak a szerény szükségletnek megfelelő mértékben történt, melyet a természetes újulat bőségesen pótolni tudott.

A növekvő civilizáció, a rablógazdálkodás miatt, mára ez az egyensúly jelentősen megbomlott. A honfoglalás-kori természeti környezetünkől hírhedőnek megmaradt foltok – üdítők, értékes szigetekként – nemzeti parkok természetvédelmi gondoskodása alatt állnak. Az erdészet pedig szakszerű és tervszerű ágazattá fejlődött, melynek túlnyomó része (fokozott jelentőségét felismerve) egyelőre állami monopólium maradt. Az erdők aktív környezetvédő szerepe (oxigén kibocsátás, szén-dioxid megkötés, csapadék lekötés, talaj erózió elleni védelem, zajszűrés, porfogás stb.) vitathatatlan és elengedhetetlen létszükséglet.

Első és legfontosabb feladatunk, természetünk környezetünk, az erdő-mező és annak lakóinak megismerése, a múlttól és jelenről való tájékozódás a jövő érdekében. Hiszen csak azt lehet szeretni és ápolni, amit ismerünk és tudunk! A tőlünk távol álló, ismeretlen dolgok érdektelenek számunkra. Célunk így az érdeklődés felkeltése, az ismeretek terjesztése. Az oktatás segítségével, felelősségünk arra is kiterjed, hogy hatásunkra formálódhat a jövő nemzedéke, amely mértéktartó módon gondolkodású, előrettekintő, környezetére odafigyelő kell, hogy legyen. Fogyasztásunkat, modern korunk által diktált, de a normális szükség-

letet meg nem haladó mértéken kell tartanunk! A takarékoság, a korlátozás, főleg az energiafelhasználásra, és a környezetünket szennyező anyagok kibocsátására vonatkozik.

Tudjuk azt is, hogy preferált energiaforrások készleteink végesek, és előállításkor káros melléktermékekkel jár. Az atomerőművekben keletkező veszélyes hulladék kezelése a világban ma is megoldatlan. A jövő útja, a megújuló energiaforrások (nap, szél, vízmozgás és a geotermikus energiák) kiaknázása. A vegyszerek (pl. az általunk folyamatosan használt

AZ ERDŐ FOHÁSA

Vándor, ki elhalsz mellettem, ne emelj rám kezét.

Én vagyok tűzhelyed melege hideg, téli éjszakán,

Én vagyok tomácod barátságos fedele,

Melynek árnyékába menekülsz a tűző nap elöl,

És gyümölcsöm oltja szomjadat.

Én vagyok a gerenda, mely házadat tartja,

Én vagyok asztalod lapja,

Én vagyok az ágy, amelyben fekszel,

A deszka melyből csónakod építed.

Én vagyok a házad ajtaja,

A bölcsőd fája,

Koporsód fedele.

Vándor, ki elmegy mellettem,

hallgasd meg kérésemet:

Ne bánts!

Erdei iskola a Mátrában

mosószerek) túlzott fogyasztása energiátöbbletet (pl. melegvíz használat) és környezet szennyezést von maga után. A jelenlegi energia és nyersanyag éhes világhoz képest, az üvegházhatást kiváltó gázoktól fuldokolva, jobban kéne sáfárkodnunk elődeink hagyatékaival! Az erdő egyik ilyen lehetőségünk, mely tárolja a nap kifogyhatatlan energiáját, miközben megköti a levegőt szennyező széndioxid egy részét. Míg a fosszilis energiaforrások felhasználása tovább növeli a légtérbe való káros anyag kibocsátást, addig a fa fontos megújuló és környezetbarát nyersanyag, illetve energiaforrásunk. Az energiaerdők telepítése, nemzetközi összefogással, alkalmas a többlet széndioxid újra hasznosítására is!

Nekünk vidéken élő embereknek, akik az átlag polgárnál közelebb állunk a természethez, a feladatok megoldásában élen kell járnunk, példát kell mutatnunk! Remélem, hogy a fentiek alapján, mindenkinek érthetővé és megalapozottá válik a címben szereplő „élettárs” kifejezés. Az erdőhöz-mezőhöz, bennünket éltető természeti környezetünkhöz, hasonló kapcsolat köt bennünket, mint élettársunkhoz. Azaz Őt is megérténünk, tisztelnünk, szerelnünk, kényeztetnünk, gondoznunk kell! Ez lehet boldog jövőnk záloga!

Pető János

KÖNYVSAROK: A VÁROSI KÖNYVTÁR AJÁNLÓJA

AZ ÉV VERSEI 2010

Sajnos a versolvasás kultúrája elég szerény alapokon nyugszik hazánkban. A nagy klasszikusok kivételével alig tudnánk új szerzőktől idézni, vagy akár említeni őket. Az év versei válogatás épp ezt a hiányosságot hivatott pótolni már hosszú évek óta. Az antológiában az adott év kiválasztott szerzőinek néhány műve található meg egybegyűjtve. A mű végén az összes szerzőről találhatunk egy rövid életrajzi írást is, mely segít napjaink irodalmában való eligazodásban. Kínáljuk mindazoknak, akik érdeklődnek a kortárs líra iránt, diákoknak, és a versek örök szereplőinek.

DAVID SAFIER: Pocsék karma

Ha a karma szót halljuk azonnal a keleti miszticizmus jut eszünkbe, hat karú istenségek, virággal és füstölökkel díszített oltárok... Nem így van ez Kim Lange tévés háziasszonnyal, aki karrierje csúcán, miután átvette a Német Televízió Díját belehal egy szerencsétlen balesetbe, majd hangyaként tér magához. A karma annyit tesz, mint egyik életből a másikba ugrani az előzőben felhalmozott jó és rossz cselekedetek mérlege szerint. Ha hangyaként ébrednünk fel arra kellene következtetnünk, hogy nem voltunk túl jók emberként, sok munkába kerül, hogy újra két lábra állhassunk...

FARKAS ZOLTÁN: Hosszú hétvégék Magyarországon

Napjainkban egyre gyakrabban kínálkozik lehetőség a költséges nyaralások helyett hosszú hétvégéken részt venni szerzte a világon. A Jel-Kép Kiadó új könyve kis hazánk területén keleten és nyugaton egyaránt kínál látnivalókat, szállás és étkezési lehetőségeket. Huszonöt lehetséges programot gyűjtött össze a szerző Magyarország legérdekesebb pontjain, és legkedveltebb kiránduló helyein. A könyv bemutatja az egyes az adott terület sajátosságait, múzeumait, műemlékeit, várait. A szállás és evés-ivás rovatban fel vannak sorolva az elérhető diákszállók, motelek, hotelek, étkezdék, éttermek.

ELIZABETH GOUDGE: HOLDHERCEGNŐ

Ifjúsági részlegünkben szeretnénk egy újabb gyöngyszemet bemutatni fiatal olvasóinknak. A könyv neve bizonyára ismerősen cseng sokaknak, hiszen itt Turán forgattak belőle mozifilmet is Csupó Gábor rendezésében. A történet elrepít olvasóit egy letűnt korbba, egy mesebeli, izgalmas és mesésen szőtt történetbe. Maria, a fiatalon elárult lány nyugalmat és békét hoz Holdföldre lakóinak csodás lények, és állatok segítségével. A mű remekül illeszkedik az ifjúsági irodalom jelenlegi trendjeibe, kellemes kapcsolódást okozva kisebbeknek és nagyoknak egyaránt. Jó szórakozást hozza!

Szeretettel várjuk régi és új olvasóinkat! Cím: Bartók Béla tér 3., Tel: (28)580-530. Nyitva: Hétfő 13-18, Kedd 9-12, 13-18, Csüt. 9-12, 13-18, Pén. 13-18, Szó. 9-12.

A leltár befejeztével a könyvtár a szokott nyitva tartással várja minden kedves olvasóját. A könyvtár dolgozói hálójukat fejezik ki *Koncz Líviának, Koncz Rolandnak és Lukács Adriennek* önzetlen munkájukért, melyet a leltári munka során nyújtottak.

„Mindig másokért futok”

Schirilla György neve már régóta ismerősen cseng a sportéletben és az életmódkutatásban, hiszen a Turára békefutással érkező, főként jeges útszásairól és szupermaratoni teljesítményeiről közismert, 50 éves négy gyermekes édesapa azonos nevű apja, id. Schirilla György nevéhez fűződik, hogy harminchét éven át minden évben átúszta a jeges Dunát, Tiszát. Ő teremtette meg Magyarországon a klasszikus hosszútávfutás alapjait. A „szupermaratoni futás” elnevezést is Ő találta ki. Hatalmas távokat teljesített az országutakon. Budapestről elfutott Moszkvába, Bécsbe, Varsóba, Belgrádba. Megszervezte a magyar vegetáriánus mozgalmat. A témához kapcsolódva számtalan sikerkönyvet írt. A 80-as, 90-es években részt vett a természetgyógyászat újjászületésében. Az elhunyt édesapa szellemi örökségét viszi tovább töretlenül fia, aki szeptember 7-én Hatvanból futott be városunkba.

Schirilla György 11. alkalommal vállalkozik arra, hogy akciójával ráirányítsa a figyelmet a beteg gyerekekre, valamint az egészséges életmód és a testmozgás fontosságára. Kilenc napos futása alatt összesen 6 megyét és 43 települést érintett. A végálmás – 380 kilométer megtétele után – a budapesti Bethesda Gyermekkórház szeptember 9-én. Már az első napon 860 lelkes gyerek csatlakozott Schirilla Györgyhez, aki idén a tanév nyitónapján, Miskolcon kezdte meg hagyományos jótékonyági futását. Egyik állomáshelyén, Turán egy éjszakát is itt töltött, így vacsorájára várva módunk volt egy rövid beszélgetést folytatni.

– *Mi a futásának célja? Miben tér el a többi jótékonyági ill. békefutástól?*

– Jókedvet és egészséget viszek a gyerekeknek. Mindenütt kötetlenül beszélgetek velük és emléklapot osztok ki nekik.

Minden évben másokért futok, hol a szívbeteg, hol a rákos gyermekekért, idén az égési sérültekért, jövőre a cukorbetegéért szeretnék, majd a pszichiátriai kezelt emberekért. De ezzel az egészségeseket is mozgásra próbálom ösztönözni.

– *Mit tudhatunk meg a célbaérkezéséről?*

– Szeptember 9-én a Hősök terére érkezem, ahonnan a kosárlabda válogatott fut be velem a Bethesda Kórházba, ahol Szandi és az Alma együttes ad koncertet. Én pedig átnyújtom a kopjafát a kórház igazgatójának.

– *A beteg gyerekek megsegítésének célul tűzésében van valami személyes érintettsége?*

– Valamikor a kislányom szív műtéten esett át, de ma 16 évesen már teljesen egészséges. Ez valóban egy indítást volt, segítette az elhatározásomat.

– *Hallottam, hogy a turai gyerekekkel való beszélgetésben említette, hogy a hit mennyire fontos a futáshoz is...*

– A ferences gimnáziumban érettségiztem. Magyarországon, Szlovéniában, Romában, Vatikán érintésével futottam tavaly egy hosszú távot, s ott a Szentatya fogadott engem. Én magam is Istenből merítem az erőt. Az életben csak azok a dolgok működnek, amit szeretünk és amiben hiszünk.

– *Mit szeret leginkább a futásban?*

– Naponta 45-50 km-t futok, a futásban az is szép, hogy jobban megismerem az országot. Azt látom, hogy sokkal több tehetséges embert kellene foglalkoztatni, földjeinket megművelni, az állattartást nem elhagyni. Nehéz erről beszélnem, mert ezeket kimondani, sokak számára nem népszerű tapasztalat.

– *Egy Ausztriában piacvezető magnéziumpótló készítmény forgalmazója a fő szponzora. Mi ennek az oka?*

– A magnéziumot a futás során mindig vissza kell pótolni a szervezetbe, mert az izomzat egészségéhez nélkülözhetetlen, s az izzadsággal nagy mennyiségben távozik el a testből.

– *Meddig kívánja folytatni a maratoni futást?*

– Kb. 55 éves koromig

– *Milyennek érezte a turai fogadtatást, s egyáltalán milyennek látja településünket?*

– Nagyon nagy szeretettel fogadott a polgármester és Fekete-Liszka Zsuzsanna testnevelő, tanítványaival együtt. Turára való beérkezésemkor Szendrei Ferenc polgármester feltűzte a szalagot a kopjafára. Jó érzés volt kukoricatáblák és zöld külterület mellett, s nem egy ipari park mentén elhaladni. Nagy hatást gyakorolt rám Turán a népi építészet még fellelhető nyoma, a turai kastély, ahová betértünk (a Hatvani útról beérkezve, a körforgalomnál a Kossuth Lajos utcára letérve, a kastély parkot megkerülve, onnan a trincs érintésével megérkezve a Városháza épületéhez – A szerk.).

Meglátásom szerint egy népi kultúrát megőrző településen a hagyományokat nem csak megőrizni, hanem felébreszteni is kell. Turán valami ősi erőt érzek, ami a régi idők emléket feleleveníti. Örömmel hallok, hogy itt létezik még piac és vásár, s azon belül is állatvásár. Ott kicserélhetik az emberek a portékáikat és a gondolataikat. Tura polgármesterének felajánlottam, hogy a kastély-ügyben nyugodtan használja a nevemet, ezzel is segítem képviselni a település érdekeit. Mint jógaoktató és reflexológus egy alapbölcsséget is üzenek a turaiaknak: „Aki elhagyja magát, azt mások is elhagyják. Aki törődik magával, azzal mások is törődnek.”

Seres Tünde

Augusztus 14-én a turai cigány csapat 5-0 arányban diadalmasodott Jászfényszaru cigány csapata ellen.

Góllövők voltak: Kátai Krisztián (2); Horváth Dániel (1); Lakatos Tamás (1); Farkas László (1). Budai Attilát kérdezem a nagy nap programjáról.

– A nap krónikája a következő. Reggel nyolc órakor volt a gyülekező Farkas László barátom házában, hogy megkezdődjenek az előkészületek a várva várt nagy napra. Bogrács tisztítás, tűzrakás után Cseri Gabi, a „főszakács” vezetésével a birkapörkölt belekerült a bográcsba. Míg a pörkölt lassú tűzön főtt, addig Csollák Rudi szokásos gasztronómiai bemutatója következett. Higgyék el volt itt minden, ami szem-szájnak ingere: bikahere rántva, békacomb, nyúl darabok rostoson, végül de nem utolsó sorban káposzta étel csiga. Gondolhatják, mi mit kaptunk az amúgy is finnyás cigány asszonyoktól oda haza...

– *Mikor vonultak ki a foci pályára?*

– Délután három órakor volt a gyülekező a foci pályán, ahová megérkezett a vendég csapat is, és természetesen a szurkolók is. Oláh Benőke kezdő rúgását követően egy perces gyászszünet következett a 2010-ben elhunyt turai cigányok (Szénási Tibor, Kátai László, Rácz Norbert, Farkas Mihályné) emlékének tiszteletére. Nem tudom, hogy a délelőtti órákban

NYÁRBÚCSÚZTATÓ CIGÁNYPECCS

elfogyasztott három ételkülönlegesség közül vajon melyik volt nagyobb hatással a turai fiúkra. A nyúl? A béka? Vagy netán valami más? Egy biztos, hogy nem az éti csiga, mert az egész végig parádésan játszó Kátai Krisztián, Corek, Baranyi Oszika és a többiek sziporkázó játékaival győzelmet aratott Tura Jászfényszaru csapata ellen. A svéd modell szerinti edzőpáros, Suszter és Jenő, s természetesen a több száz szurkoló legnagyobb öröme is. A szomszéd város fiainak ezúttal vigaszdíjként be kellett érnie a „finom birkapörkölttel és a jó hideg sörrrel”.

– *Hogyan zajlott le az esti, éjszakai program?*

– A turai cigány csapat tagjai családjaikkal diadalittasan érkeztek meg a Baranyi Sörözőbe az esti hagyományos búcsú bálra. Vidák Attila (Góder) marketinges-rendezvényszervezőnek köszönhetően, mintegy ötszáz főre duzzadt a söröző vendégserege. Az est fénypontja, s egyben sztárvendége volt „a magyar Gipsy Kings-ként is emlegetett” Váradi Roma Café! A reggelig tartó vígadalomban a szebbnél szebb cigány és magyar nóták mellett felcsendült a futball örök himnusza is: „Újra itt van, újra itt van a nagy csapat!!!”

– *Mi pedig azt kívánjuk, hogy ez mindörökké így legyen! Gratulálunk! Szép volt fiúk!!!*

Takács Pál

Elhoztuk a serleget Balatonföldvállról

Ami nem sikerült eddig (minthogy mindig megelőzött minket a Komárnói Sakk Club népes csapata), az idén végre a Galgavidéki Sakkbarátok Sportegyesületének turai sakkozói vehették át az impozáns serleget, melyet Balatonföldvár polgármester asszonya adott át nekünk az ünnepélyes eredményhirdetés alkalmával. A kilencfordulós FIDE-tornát régóta a Hűvösvölgyi Sakkiskola Sport Club rendezti Talentum Kupa néven. Minden év augusztusában (az idén e hónap utolsó hetében) kerül sor ennek a versenynek a lebonyolítására, melynek évek óta a Festival Hotel ad otthont. A balatoni utószezonban a lehető legideálisabb körülmények között mérhetik össze játékerejüket az odasereglett sakkozók – ezúttal 108 versenyző –, és három csoportban (A-B-C) dönthetik el, hogy kik a legjobbak saját csoportjukban. Nem kevés ifjúsági játékos ül asztalhoz ezen a tornán általában – csaknem a mezőny egyharmada –, innen a Talentum Kupa elnevezés. A mi csapatunk a B-csoportban indította legjobb ifi versenyzőit, két felnőtt versenyző tár-

saságában, ám a turai *Nagy Kristófnak* a C-csoportban kellett helytállnia, hogy versenyben lehessünk a kupa elnyeréséért. Kristóf nagyon szépen gyűjtögette a pontokat, s csoportja ötödik legeredményesebb versenyzőjeként zárta a tornát. Ez mindenképp kellett ahhoz, hogy a B-csoportban legjobban teljesítő, élmezőnyben végző *Kuthi Balázs* és *Virganc Roland* jó szereplésével az összesítésben megszerezhessük a csapatgyőzelmet. Balázs és Roland 5,5 pontot ért el 9 játékból (4 győzelem, 3 döntetlen, 2 vereség), s Roland a jobb Buchholtz pontérték számítással a legjobb ifjúsági játékos különdíját hozhatta el. Majdnem sikerült „megcsípnünk” a legjobb FIDE értékszám nélküliek különdíját is, merthogy ehhez csupán fél ponttal többet kellett volna teljesítenie a tehetséges, mindössze 11 éves sakkozónknak, *Téglás Mátyásnak*. *Pásztor Zoltán* 5 pontot szerzett (4 győzelem, két döntetlen, három vereség), és *Bényi András*, *Kronovetter Márton* is a középmezőnyben végzett a hévízgyörki *Tóth Dániel* társaságában. A szintén

hévízgyörki *Kapitz Tibornak* és *Dominiknak* ezúttal nem annyira ment a játék, mint a megyei csapatversenyeken, ahol Tibor volt csapatunk legjobb pontszerzője. Remélhetőleg kárpótolják magukat a nemskára induló csapatbajnokságon. A legtöbb pontot (6,5) e sorok írójának sikerült elérnie – 5 győzelem, 3 döntetlen, 1 vereség –, mely az abszolút ötödik helyezéshoz volt elég. Csapatunk mindegyik tagja jól érezte magát az egy hétig tartó versenyen, mely közvetlenül a tó partján zajlott (a víztől mindössze 50 méterre) a hotel versenytermében. A két esős és szeles nap kivételével mindannyian kihasználtuk a lehetőséget, hogy egy kis vízi sportnak is hódolhatunk, mely jól ellensúlyozta a szellemi feszültség fáradalmait. A helyszínen készült fotókat *Kapitz Tünde* jóvoltából minden kedves olvasónk megtekintheti honlapunkon a www.gvse.fw.hu oldalon. Végül ne felejtjük el megköszönni *Virganc Mihálynak*, hogy saját autójával segítette minket sakkozóink oda-visszautaztatásában.

tóthmáté

AEROBIC

ALAKFORMÁLÁS:

Hétfő: 18 - 19

Szerda: 18 - 19

STEP:

Szerda: 19.15 - 20.15

**Helyszín: Tura,
Művelődési Ház**

Várok minden érdeklődőt: Ildikó

JÓGA

Testnek és léleknek
lyengar módszerrel

2010 szeptember 07.-től
minden kedden

18.00 órától

19.30 óráig

1 alkalom:

1100 Ft

**Helyszín: Tura, Általános Iskola
Tornaterem**

Várok minden érdeklődőt: Ildikó

Tisztelt Szerkesztő Bizottság!

Kérem, hogy az alábbi cikkemet a következő számban megjelentetni szíveskedjék.

A Turai Hírlap 2010. júniusi számában olvastam a Vigyázó Kör 20 évéről készült beszámolót, az elért eredményeiket. Az értékelés azonban nem teljes körű, az egész községet érintő eredmények nincsenek benne. Hogy mik ezek az „eredmények”?

A Vigyázó Kör vezette testület bezárta a bölcsödét, majd eladta az épületet is. Eladásra került a mellette lévő orvosi rendelő és lakás, a Várkonyi féle családi ház, a rendezési terv szerint a Táncsics Mihály úton megvásárolt házhely, ahol utca nyitás volt a tervekben. Eladásra került a Táncsics Mihály úton a CBA telke, a Thököly úti iker lakás, a Kastély épülete, a melegvíz és környéke. Az eladásra került szolgálati lakások helyett sem épült új. A rendezési terv nem valósult meg. Igaz a kónya tónál kialakítottak e mocsaras részen egy játszótér, ami eső után használhatatlan és nincs ivóvíz lehetőség, WC, rendezetlen a talaj. Ezek is eredmények, csak hogy negatívak. Amit elődeik létrehoztak, megvásároltak, megőriztek a község számára azt Önök eladták. A lakosságnak joga van erről is tudomást szerezni. Mire is vigyáztak akkor önök?

Tura, 2010. 06. 30.

Móré Lászlóné, Tura, Sport út 15.

Tisztelt Szerkesztőség!

Köszönjük, hogy a Móré Lászlóné által írt olvasói levél a válaszunkkal együtt jelenhet meg a Turai Hírlapban.

Zavarba ejtő a levélíró állítása, hogy „a Vigyázó Kör vezette testület...” Egyértelműen nem megtiszteltetésnek szánja a valótlan állítást. Szeretnénk leszögezni, hogy a Vigyázó Kör nem vezetett Képviselő-testületet, sem önkormányzatot. Régebben volt az a gyakorlat, hogy egy párt vezette az országot és a településeket is, de erre a tisztelt levélíró bizonyára jobban emlékszik.

A pontos megfogalmazás az, hogy egyesületünk több jelöltje és támogatója tagja volt az elmúlt húsz évben megválasztott öt Képviselő-testületnek. Különböző arányban voltak jelen, volt amikor csak három képviselő, s volt amikor tíz került megválasztásra az egyesület támogatásával, minden alkalommal a turai lakosok szavazatai alapján. Az egyesület elvárása csak az volt velük szemben, hogy Tura érdekeit tartsák szem előtt, a testületi döntéshozatal során a legjobb tudásuk és lelkiismeretük szerint szavazzanak. Természetesen nem állítjuk, hogy minden tá-

mogatottunk jól végezte képviselői munkáját, de róluk is csak tárgyilagosan szabad véleményt mondani.

Ennyit bevezetőként s lássuk a konkrét vádakat: „...bezárta a bölcsödét, majd eladta az épületet is. Eladásra került a mellette lévő orvosi rendelő és lakás, a Várkonyi féle családi ház... Eladásra került a Táncsics Mihály úton a CBA telke, a Thököly úti iker lakás...” Ezek a dolgok főleg 1994-1998 között történtek. Mivel ebben az időszakban nem voltunk tagjai a Képviselő-testületnek nehéz volt utánajárni a történeteknek. „...bezárta a bölcsödét, majd eladta az épületet is...” A bezárás 1997-ben történt, a pontos időpontot nem sikerült kideríteni, ismereteink szerint az állami támogatás csökkenése miatt. Nem szívesen emlékeztetnénk a levélíró, hogy időközben ismét megnyílt egy bölcsöde. „... a Várkonyi féle családi ház” – 2002-ben adta el piaci áron az akkori Képviselő-testület a jelen levél egyik aláírójának. „Eladásra került a mellette lévő orvosi rendelő és lakás...” „Eladásra került a Táncsics Mihály úton a CBA telke, a Thököly úti ikerlakás...” Ezekről nem tudunk pontos információt szerezni. Amennyiben a későbbiek során sikerül, eljuttatjuk a tisztelt levélíróhoz.

Egy újabb titokzatos kritika: „a rendezési terv szerint a Táncsics Mihály úton megvásárolt házhely ahol utca nyitás volt a tervekben...” „A rendezési terv nem valósult meg.” Melyik rendezési terv? A jelenlegi 2006-ban került elfogadásra, s a módosítása folyamatban van. Az előző rendezési terv 1994-ben került elfogadásra. Egyikben sem volt szó erről az utcanyitásról. Megjegyzendő, hogy jelenleg olyan sok eladó ház van Turán, hogy nem lenne szerencsés újabb telkeket kialakítani.

A „Kastély épülete” és a kastélykert eladása kapcsán 'kész helyzetet' örökölt az 1990. szeptember 30-án megválasztott első Képviselő-testület. 1980. november 17-én a Nagyközségi Tanács a Lapkiadó Vállalat kezelésébe adta a kastélyt, aki a kezelői jog birtokában 1990. augusztus 16-án eladta a United Investments Ltd. nevű bahamai cégnek, melynek képviselője S. Sukumar volt. Mindez az első önkormányzati választások előtt másfél hónappal történt. Akkor még Nagyközségi Tanács volt a település élén, melynek tudomásunk szerint a levélíró is tagja volt! Persze, lehet hibáztatni az új önkormányzatot, de csak azért, hogy nem tudta visszaszerezni az eladott kastélyt.

„A melegvíz és környéke...” szintén érdekes téma, érdemes vele bővebben foglalkozni. Mivel eladásról írt, valószínű arra a tíz hektáros területre gondolhatott a levélíró, mely a Galgamenti Szövetkezet tulajdonában volt és 2001. tavaszán

került eladásra az Architekton Rt. részére. Az eladáshoz az önkormányzatnak semmi köze nem volt. A Vigyázó Körnek még annyi se... Fontos megemlíteni, hogy a melegvíz mellett van még egy hat hektáros terület önkormányzati tulajdonban, amire jó lenne valamikor fürdőt építeni. Ez a terület azonban majdnem eladásra került az elmúlt években. A jelenlegi Képviselő-testület tagjai közül többen szorgalmazták ugyanis értékesítését a palántatermelést (újabbán már paradicsomtermelést) tervező befektető részére. A hat hektáros terület nem kellő alapossgal átgondolt eladását sikerült megakadályozni, legalábbis eddig. Főleg a Vigyázó Kör által támogatott képviselők tiltakoztak az elstietett eladás ellen... Egyébként az elmúlt négy évben nem volt sem közterület eladás, sem telekeladás. Csak vásárlás, de ez egy külön történet.

S végül a Kónya tó és környéke, mely sokkal szebben néz ki mint húsz évvel ezelőtt. Köszönhető elsősorban a Horgász Egyesületnek, melynek tagjai tíz éve gondozzák a tavat és annak partját. Jó döntés volt rájuk bízni. A tizenöt éve ültetett fák is megnöttek. Komoly mennyiségű föld került töltésként a tó melletti területre, ahol már több alkalommal volt városnap s remélhetően lesz még a későbbiek során is. Persze addig még további területrendezés szükséges és ki kell építeni az infrastruktúrát. A játszótér kialakítása nagyon jó ötlet volt, sajnálatos, hogy valakik tönkretették a játékokat.

A tisztelt levélíró valószínű személyes érintettsége miatt írja, hogy „Amit elődeik létrehoztak, megvásároltak, megőriztek a község számára, azt Önök eladták.” Ezt az előbbieken megválaszoltuk, de engedjék meg egy megjegyzés: ha az 1990 előtti évtizedekben csak az a néhány telek tekinthető annak, akkor nem sok értéket hoztak létre.

Úgy tűnik, hogy a levélírónak az elmúlt húsz év önkormányzati hibáit kizárólag a Vigyázó Körre akarja kenni. Talán nem véletlenül: csak a hibákat. Valószínűleg velünk együtt sokan érzik úgy, hogy a levélíró nem csupán a júniusi számban megjelent cikk inspirálta írásra, sokkal inkább a közelgő önkormányzati választás, melynek során mint SZSZB tag, igen felelősségteljes és meghatározó feladatot lát el.

Egyébként örülünk annak, hogy a Turai Hírlap júniusi számában megjelent, a húsz éves Vigyázó Körről szóló írásban nem talált olyan állítást, amit kifogásolni tudott volna.

Megtisztelő figyelmét és kritikai észrevételeit megköszönve:

A Vigyázó Kör Egyesület Turáért elnöksége nevében: *Kuti József – Kálma Tibor*

Coop Coop Coop Coop Coop

TURAI NYERTESEK A TÖRZSVÁSÁRLÓI JÁTÉKBAN

A „Kerekezzen a Coop-ba!” megnevezésű COOP Klub törzsvásárlói nyereményjátékon

3 szerencsés turai vásárlónk is nyert. NYEREMÉNYÜK: 1-1 KERÉKPÁR

Jenei Istvánné Tura, Hősök u. **Kurunczi Józsefné** Tura, Vasút u.

Szabó Istvánné Tura, Kossuth L. út

GRATULÁLUNK!!!

VEGYEN RÉSZT ÖN IS NYEREMÉNYJÁTÉKAINKON ÉS NYERJEN!!!

KÜLÖNSZÁM AKCIÓ

Ízelítő az akcióból:

2010. 09. 15-től 2010. 09. 26-ig

Sport Tuning karamellel felpörgetve 30g	79,-Ft	Omnia kávé vák. őrölt 500 gr	999,-Ft
Tíbi tejsoki szelet trüffelkrémes 40g	79,-Ft	Gyulai Kolbász lédig	2999,-Ft /kg
Házias íz babgulyás füst. sertész. 400g	379,-Ft	Kaiser Rosé szalámi 75 g	299,-Ft /kg
Arany Ászok sör dob. 0,5 l	169,-Ft	Kométa Prágai sonka füst. főtt vcs.	2499,-Ft /kg
Egri Bikavér száraz vörös bor 0,75 l	599,-Ft+ü	Krajcár füstölt sajt	1199,-Ft /kg
Varga Balatoni Merlot vörös.b.édes 0,75 l	499,-Ft+ü	Pick Rákóczi szalámi	2839,-Ft /kg
Hell energiatál 0,25 l	179,-Ft	Csirkemell filé előh.	1199,-Ft /kg
Theodora ásványvíz 1,5 l PET	85,-Ft	Pöttyös Óriás Túró Rudi natúr 51g	99,-Ft
Zwack Unicum 0,5 l	1999,-Ft	Pöttyös Óriás Túró Rudi tejbev. 51g	99,-Ft

SZEPTEMBERI AKCIÓ

Ízelítő az akcióból:

2010. 09. 15-től 2010. 09. 26-ig

Rama classic margarin 500g	319,-Ft	Karaván vák. őr. 250g	449,-Ft
Twix szelet 51 g	99,-Ft	Eduscho Wiener Extra 2x250g DUO	659,-Ft
Maggi tyúkhúsleves kocka 66g	179,-Ft	JAR mosogató lemon 1 l	399,-Ft
Mirinda narancs széns. 2 l + 0,5 l extra	299,-Ft	Clin Universal XXL szórófejjel 750ml	499,-Ft
Sió prémium multivitamin 100% PET 1 l	299,-Ft	Zott tejföl 20% 330g	159,-Ft

A feltüntetett árak bruttó árak és a készlet erejéig érvényesek!

**AUGUSZTUS 15-től
OKTÓBER 25-ig**

GRÁNIT SÍRKŐ AKCIÓ!

a megrendelt és a kirakati sírkövekre **10%** kedvezmény.
A kirakattól vásárolt kövekhez 1db mécsesstartót adunk ajándékba.

- ▶ Egyes Brow Star síremlék ~~275 000.~~ helyett: **225.000 Ft**
 - ▶ Dupla Brow Star síremlék ~~365 000.~~ helyett: **300.000 Ft**
- Állítási és szállítási költség nincs, 50 db betűig ingyenesen vésünk.
Dátumok nevek helyszíni vésését vállaljuk.

Gránit ablakpárkányok, konyha- és mosdópultok megrendelhetők!

INOÓ-KÖKERT KFT. Tura, Kossuth L.: út 12. Tel: 20/460-1011, 20/385-7161

SZEPTEMBERI JELES NAPOK, ÜNNEPEK

VÍZSZINTES 1. Petúnia népi neve. **10.** Mértékegység, valamely alapmértékegység trilliószorosát jelöli (exa). **11.** *27-én van a világnapja.* **12.** A hetvenes évek kedvelt autómárkája hazánkban. (Volt neki szamara is!) **13.** Hajnalkó; a földtörténeti harmadkorból származó kovadarab. **15.** Informatika: tab separated values. **16.** Betéti Társaság. **17.** Régi súlymérték, a font 1/32-ed része. **19.** Hosszúság mértékegysége. **20.** *5-én Ausztráliában hivatalos ünnep.* **23.** Kisebb tárgyak tárolására való, horozható, bőrből, szövetből stb. készült tárgy. **24.** Julian Poker zenéje (LUAL). **25.** Valami előidőzői. **27.** Regéi, csodás történetei. **30.** Messzire lejegyzett üzeneteket küldőzet. **33.** *16-án ennek van a világnapja.* **35.** Zenében: halkán, könnyedén. **36.** Falatoz! **37.** Savban pirosban, lúgban kékre változó indikátor (idegen írásmóddal).

FÜGGŐLEGES 1. Háromszög v. a folyó ilyen alakú torkolata (pl. Duna). **2.** A MÁV ügyfele. **3.** Gazos. **4.** Tömegében Észak-Afrikában és a Közel-Keleten élő barna bőrű sémi nyelvet beszélő nép. **5.** *Szeptember kettő: az ország függetlensége kikiáltásának ünnepe.* **6.** Elkülönít. **7.** Némán rámol (!) **8.** Ausztrália (róv.) **9.** Generalstab (róv.) a német hadügyben. **14.** Gyanítja a végén (!) **18.** Egyik szülő többszörösen becéző megszólítása v. fegyverem névelővel. **19.** *22-én van az országban a Függetlenség Napja.* **21.** *29-én a Fegyveres erők napja volt. Hol volt az 1848-as csata?* **22.** Káka (!) **23.** Sportfogadás. **26.** Gyöngéden véded. **28.** Férfinév (május 18). **29.** Párosan kell bevámiuk (!) **31.** Napa párgya. **32.** ... Angeles. **34.** Holland gépkocsijel. **36.** Egye (!)

Beküldendő a V.11., V.20., V.33. és az F.5., F.19., F.21. sorok megfejtése
A megfejtéseket postai úton a szerkesztőség címére vagy személyesen a művelődési házba várjuk október 3-ig. Július-augusztusi rejtvényünk helyes megfejtése: V.12. Bohr, V.18. Nyomjelzés, V.30. Hilde Levi, F.7. Copley
A szerencsés nyertes: Juhászné Varga Mária (Tura, Szent István út 39.)
Gratulálunk! Nyereménye 2.500 Ft értékű COOP ajándékutalvány, melyet személyesen vehet át az értesítést követően a művelődési házban.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
10	11							
12				13			14	
15			16		17	18		19
20	21		22					
23					24			
25		26		27	28		29	
30				31				32
33			34	35				
36			37					

HIRDESSZEN A TURAI HÍRLAPBAN!

A hirdetés díj kifizetése történhet átutalással, csekken vagy személyesen Tura Város Polgármesteri Hivatala pénztárában (hétfőtől-csütörtökig: 9-12 és 13-15 óráig, pénteken 9-12 óráig).

1/1 oldal	34 500 Ft
1/2 oldal	17 250 Ft
1/4 oldal	8 625 Ft
1/6 oldal	6 000 Ft
1/8 oldal	4 800 Ft
apróhirdetés	60 Ft/szó

A számlázáshoz szükséges, a hirdetésfelvétel által rögzítendő adatok:
▶ hirdetés igényelt mérete, ▶ hirdetés igényelt lapszáma, ▶ számla vevőjének neve, címe és adószáma, ▶ fizetés módjának kiválasztása, ▶ számla postázási címe.

HIRDETÉSFELVÉTELI LEHETŐSÉGEK:

- **TURA VÁROS ÖNKORMÁNYZATA BARTÓK BÉLA MŰVELŐDÉSI HÁZ**
E-mail: kultura@vnet.hu Telefon: 06-28/580-581 vagy 06-30/638-4603
- **VÁROSI KÖNYVTÁR TURA**
E-mail: turakonyvtar@citromail.hu Telefon: 06-28/580-530
- **ÉLIÁS ZOLTÁN**, E-mail: eliaszoltan@t-online.hu Telefon: 06-30/407-8786

TURAI HÍRLAP

KÖZÉLETI HAVI LAP

Felelős kiadó: Tura Város Önkormányzata Bartók Béla Művelődési Ház
Levél cím: Bartók Béla Művelődési Ház 2194 Tura, Bartók tér 3.
Telefon: 06-28/580-581 vagy 06-30/638-4603

Felelős szerkesztő: Seres Tünde

Szerkesztőségi tagok: Köles Tamás, Kuti József, Pálincás Ildikó, Pető János, Szénási József, Takács Pál
Tördelés: ROSENAL Kft., Szabados Tamás
E-mail: turaihirlap@tura.hu vagy kultura@vnet.hu
Nytsz: B/BHF/567/P/91

Készült 3 000 példányban a ROSENAL Kft. nyomdaüzemében Gödöllőn
Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.
Nyomtatott változat ISSN 2061-4063
Online változat ISSN 2061-4071
www.tura.hu